

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2014.

MARTS

Nr. 2 (666)

Skandināvijas un Baltijas filmu festivāla atklāšanā *Writers Guild Theater* 18. janvārī;
no kreisās: Igaunijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Jāks Treimanis, Lietuvas goda konsule
Dienvidkalifornijā Daiva Navarete, Skandināvijas filmu festivāla direktors Džeimss Kēnigs,
Tīna Buņķe, Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Juris Buņķis,
Losandželosas latviešu nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 1. un 2. martā** plkst. 10.00 starptautisks novusa turnīrs Losandželosas latviešu namā
8. martā plkst. 6.00 jautrs Bistro vakars vīru korā „Uzdiedāsim, brāļi!” Latvijas turnejas atbalstam
9. martā plkst. 12.30 Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona atcere (rīko DK DV apvienība)
23. martā plkst. 12.30 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce;
pēc pilnsapulces Sanita Šūmane vadīs semināru par iespēju iegūt Latvijas pavalstniecību

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tāl./tālrakstis: 818-980-4748; e-pasts: laiks@juno.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tāl. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Lūdzu laikus ziņot par adreses maiņu

Latviešu namā līdzās ziņojumu dēlim atrodas grāmata, kuŗā var ierakstīt izmaiņas vai arī paziņot par tām biļetena redaktorei.

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Latviešu valodu var mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

Varat raudāt, varat smiet –
Man ir zirgs, kas naktī dzied!

Melodijas dziesmai nav,
Vārdu arī dziesmai nav,
Arī pašas dziesmas nav,
Arī pašas zirgs nav.

Tomēr dzīvē labāk iet,
Kam ir zirgs, kuŗš naktī
dzied.
Ojārs Vācietis

Zirga gads (pēc ķīniešu kalendāra) sākās 31. janvārī un ilgs līdz 2015. gada 18. februārim

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tāl.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece:
Sandra Gulbe-Puķēna; tālr.: 310-945-6632;
e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfis Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis, Aija Zeltiņa-Kalniņa (Losandželosas latviešu skolas pārstāve)

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tāļivaldis Paegle, Jānis Ripa

IB metiens – 330 eksemplāru
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026
tāl.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere ir Vita Volkovska (čeki jāizraksta: *Latvian Community Center*, un jāsūta 1955 Riverside Dr. Los Angeles CA 90055)
DK latviešu biedrības kasiere – Tamāra Kalniņa (čeki jāizraksta: *Latvian Assoc. of So. Ca.* un jāsūta: 252 East Garden Green, Port Hueneme, CA 93041-1912)

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Pavlovskā (čeki jāizraksta: *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un jāsūta: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065)

Lūgums DK LB biedriem un Informācijas Biļetena abonentiem

DK LB valde lūdz biedrības biedrus un IB abonentus samaksāt biedru naudu un maksu par biļetena abonēšanu 2014. gada sākumā, nevis beigās.

Piešķirt jauniešiem stipendijas, atbalstīt koŗus, sportistus, deju kopu, izdot biļetenu iespējams tikai ar DK LB biedru un biļetena abonentu atbalstu.

**DK latviešu biedrības biedru
gadskārtējā pilnsapulce
svētdien, 23. martā plkst. 12.30 latviešu
nama otrā stāvā
Ināras un Alfona Reina piemiņas istabā
(būs kafijas galds)**

Darba kārtā:

1. Sapulces vadības vēlēšanas;
2. 2013. gada pilnsapulces protokola nolasišana;
3. Valdes priekšsēža ziņojums par darbību 2013. gadā;
4. Kasieres pārskats par 2013. gadu;
5. Revīzijas komisijas ziņojums;
6. DKL B 2014. gada budžeta pieņemšana;
7. Valdes locekļu un revīzijas komisijas vēlēšanas;
8. Sanitas Šūmanes vadīts seminārs par iespēju iegūt Latvijas pavalstniecību.

DKLB valde

**Aicinām ikvienu Dienvidkalifornijas latvieti
klūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!**

ASV dzīvo apmēram 90 000 latviešu, ALA ir apzinājusi nelielu daļu no tiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā! ALAs 63. kongress notiks Filadelfijā no 2. līdz 4. maijam.

ALAs Biedru nozares vadītāja Andra Ramāna tālr.: 650-968-4682; kabatas tālr.: 650-714-4410; e-pasts: a.ramans@comcast.net

Nepieciešams savstarpējs atbalsts

Dienvidkalifornijas biedrība līdzekļus iegūst no gada biedru maksām un ziedojumiem. Jau vairākkārt ziņots, ka biedrība atbalstījusi novusa turnīra rīkošanu, tautasdeju kopas „Pērkonītis” piedalīšanos Dziesmu svētkos Latvijā, latviešu skolu, koņus, piešķir stipendijas bērniem vasaras skolās un nometnēs. Tāpēc vēlams biedrībā iestāties arī vietējiem novusa spēlētājiem, dejotājiem, viņu vecākiem, koristiem un citiem, kuŗi nāk uz biedrības sarīkojumiem latviešu namā. Mūsu biedrība pārstāv Dienvidkalifornijas latviešus Amerikas latviešu apvienībā un citās pasaules organizācijās. Piederības sajūta ir svarīga ikvienam, būt DK LB biedram ir gods. Biedrības biedri DK Informācijas biļetenu saņem bez maksas. Biļetens palīdz cilvēkiem nodibināt sakarus ne tikai Amerikā, bet arī Latvijā. Reizēm viens otrs, aicināts iestāties biedrībā atbild, ka biļetenu izlasa tīmeklī un turpat arī uzzina par sarīkojumiem. Biedrības valdes locekļi nākamā sapulcē lems, vai turmāk ievietot biļetenu tīmeklī. Neviens nekļūs nabags, samaksājot gadā 25 vai 40 dolāru biedru naudu. Būt latvietim nav lēti. Nauda nav savvaļas puķe, kas uzplaukst pati no sevis.

Darītāju ir diezgan maz, kritizētāju daudz vairāk. Nav vēlams citam uz citu mest akmeni, apvainot, apsaukt. Katram ir sava nozare, kuŗā viņš ir lietpratējs, neviens nevar zināt visu.

„Nav kauns nezināt, bet jākaunas nevēlēties zināt,” tā runāja izcilais latviešu valodnieks Jānis Endzelīns.

Ziedojumi DKL B

Rita Ābele – \$15; Lolita Bola (Ball) – \$75; Edīte Brauķe – \$25; Pēteris Brecko – \$20; Juris Buņķis – \$210; Ērika Kartere (Carter) – \$25; Zenta Cīrule – \$20; Diane Citrona – \$35; Lisa Edmondson – \$20; Viktors Dombrovskis – \$10; Jānis Daugavietis – \$20; Lidija Dubova – \$200; Ināra Erdei – \$15; Luize Gonja – \$100; Aleksandrs Graps – \$35; Ārija Grausa – \$50; Zigmunds Gučkovs – \$60; Sandra Gulbe – \$75; Jānis Janavs – \$75; Aivars Jerumanis – \$20; Ruta Karaliusa – \$35; Arnis Krīgens – \$25; Rainis Krīgens – \$25; Guntis un Gudrīte Kuškēvici – \$100; Valdis Ķeris – \$20; Mirdza Lasmāne – \$50; Kazimirs Laurs – \$35; Imants Leitis – \$25; Zenta Lejiņa – \$50; Georgs Lapiņš – \$975; Norma Leonarda – \$25; Daina Ložeņicina – \$25; Ieva Liepniece – \$20; Paulis Maldutis – \$5; Ausma Mērfija (Murphy) – \$25; Nora Mičule – \$15; Ivars Mičulis – \$45; Kārlis Millers – \$60; Astra Moora – \$55 (marta biļetena vidējo lappušu krāsām), Ansis Muižnieks – \$15; Antra Priede – \$25; Velta Purmale – \$50; Aristīds Ratermanis – \$15; Biruta Repecka – \$25; Gunārs Rēpiņš – \$10; Jānis Ripa – \$75; Ilze Stalis – \$75; Ilze Strazdiņa – \$40; Julians Sondors – \$20; Pēteris Simsons – \$20; Biruta Šulca – \$60; Jānis Taube – \$160; Benita Trapse – \$25; Juris Ūdris – \$25; Modris Veismanis – \$50; Aira Veisa – \$25. Reizēm gadās, ka kāda ziedotāja vārds izlaists. Tas nav darīts ar nolūku, bet gan kasieres vai redaktora neuzmanības dēļ.

DK LB valde pateicas par ziedojumiem

Pasaules brīvo latviešu apvienību arī turpmāk vadīs Jānis Kukainis

Jānis Kukainis

Lilija Zobena

Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) priekšsēža amatā uz diviem gadiem atkārtoti ievēlēts inženieris un sabiedriskais darbinieks Jānis Kukainis; PBLA priekšsēža vietnieces amatā ievēlēta mūzikoloģe un Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā priekšsēde Lilija Zobena. J. Kukainis par nākamā gadā svarīgāko minējis: veicināt Satversmes preambulas pieņemšanu, panākt pastāvīgu atbalstu ārzemju latviešu izglītības projektiem; sākt priekšdarbus nākamā Pasaules latviešu ekonomikas un inovāciju foruma rīkošanai Rīgā 2015. gadā.

Pasaules cēsnieku dienas

Cēsīs no 21. līdz 25. jūlijam notiks Pasaules cēsnieku dienas. Dažādos sarīkojumos būs iespēja uzzināt, ko cēsnieki dara Latvijā un pasaulē, tiks spriests, kā kopīgiem spēkiem palīdzēt Cēsīm un Latvijai attīstīties. Plānota konference par valsts, pašvaldības un sabiedrisko organizāciju sadarbības veicināšanu, būs dažādi cēsnieku priekšlasījumi un tikšanās ar cilvēkiem, kuŗi sirdī aizvien ir cēsnieki, kaut dzīves ceļi viņus aizveduši uz dažādām pasaules vietām – Austriju, Angliju, Norvēģiju, Beļģiju, Vāciju, pat Meksiku. Lūgums pieteikties tos, kuŗi vēlētos dalīties pieredzē, ar dzīvesstāstu, rīkot fotoizstādi. Notiks pārrunas par cēsniekiem svarīgiem tematiem, tostarp par ieguldījumiem un uzņēmējdarbības attīstību Cēsīs. Pērn Rīgā notika Pirmais Latviešu uzņēmējdarbības un inovāciju forums. Tā ierosinātājs, Pasaules brīvo latviešu apvienības priekšsēdis Jānis Kukainis, kā arī Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš atbalsta Pasaules cēsnieku dienas rīkošanu.

Pasaules cēsnieku dienu rīkotāji aicina pieteikties un sazināties portālā [facebook.com](https://www.facebook.com/cesis.pasaulē) – „Cēsis pasaule”, portālā [draugiem.lv](https://www.draugiem.lv) – „Cēsnieki pasaulē”, [Twitter](https://twitter.com/Cesis_Pasaulē) – [Cesis_Pasaulē](https://twitter.com/Cesis_Pasaulē) vai rakstot cesiniekudiena@inbox.lv

Pasaules cēsnieku dienas būs nedēļā, kuŗas nogalē notiks arī Cēsu pilsētas svētki, turklāt šajā laikā norisināsies arī Cēsu Mākslas festivāls. Plašāka informācija par Cēsīm atrodama vietnē [cesis.lv](https://www.cesis.lv), [facebook.com](https://www.facebook.com/cesis) – Cesis.

Māra Majore-Linē (tālrunis: +371 29431863)

Kā saņemt vīzu iebraukšanai ASV

ASV vēstniecībā Latvijā no š. g. 2. februāra ieviesta jauna sistēma, lai pierakstītos uz interviju un saņemtu ASV vīzas. Mērķis ir nodrošināt ASV vīzu pieprasītājiem efektīvu, viegli saprotamu un standartizētu vīzu pieprasīšanas procesu.

Visa nepieciešamā informācija par pieteikšanos ASV vīzai atrodama tīmekļa vietnē www.ustraveldocs.com angļu, latviešu un krievu valodā. Vīzu pieprasītāji te var aizpildīt vīzas pieprasījuma veidlapu, uzzināt, kādi dokumenti nepieciešami vīzas saņemšanai, apmaksāt nodevas un pieteikties intervijai ASV vēstniecībā Rīgā.

Darbu sācis arī jaunais Zvanu centrs. Vīzu pieprasītāji atbildes uz jautājumiem par vīzu pieprasīšanu varēs saņemt angļu, latviešu un krievu valodā, sazinoties ar Zvanu centru pa tālruni, e-pastu vai izmantojot tiešsaistes sarunas iespējas darbdienās no plkst. 8.00 līdz 8.00.

ASV vīzu pieprasītāji varēs pieteikties intervijai vēstniecībā tiešsaistē tīmekļa vietnē vai sazinoties ar Zvanu centru. Pēc intervijas pretendenti pasi ar jauno vīzu piegādās mājās vai darbavietā bez papildu maksas. Vīzu pieprasītājiem vēstniecībā parasti būs jāierodas tikai vienu reizi.

Latvija ir ASV Bezvīzu programmas (Visa Waiver Program) dalībvalsts. Lielākā daļa Latvijas pavalstnieku, dodoties uz ASV tūrisma braucienā vai komandējumā, varēs to darīt bez vīzas, izmantojot ESTA ceļošanas sistēmu <https://esta.cbp.dhs.gov/>

Uz visiem vīzu pieprasījumiem līdz 2014. gada 2. februārim, arī ja intervija ir paredzēta pēc šī datuma, attiecas prasības, kādas aprakstītas interneta vietnes <http://latvian.riga.usembassy.gov> sadaļā Vīzas (sk. sadaļu ASV vīzu pieprasīšana un atjaunošana).

Papildinformāciju var uzzināt, sazinoties ar ASV vēstniecības Konsulāro nodaļu, tālr.: 67107000, e-pasts askconsular-riga@state.gov

ASV vēstniecības Rīgā Preses un kultūras nodaļas adrese: Samnera Velsa iela 1, LV-1510; tālr.: 67107189; 67107291

Kontakti: AndzansR@state.gov; Millerel@state.gov
Tīmekļa vietne: www.riga.usembassy.gov

ASV vēstniecības Rīgā Preses un kultūras nodaļa

Latviešu nama kluba biedri

2013. g. decembra biļetena 9. lappusē ievietotajā Losandželosas latviešu nama kluba biedru sarakstā netīšām izlaisti divi vārdi.

Nama kluba biedru naudu 2013. gadā samaksāja arī Sandra Gulbe-Puķēna un Andris Ritmanis (viņa čeks ar Nama kluba biedru maksu bija noklīdis).

Vanadžu sarīkojums, Ziemsvētkus aizvadot

Katru gadu janvārī Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības vanadzēs īpašā sarīkojumā aicina sveikt gaismas uzvaru pār tumsu. Šogad Ziemsvētku aizvadīšana Losandželosas latviešu namā notika 12. janvārī. Sarīkojums, veltīts latviešu tautas garmantām un dziesmām, sākās pusvienos, un tā apmeklētāji apliecinās, ka bija jauki, jautri un silti. Siltumu radīja latviešu sabiedrība, jo sākumā zālē bija tik auksts, ka klabēja zobi. Todien gan dievkalpojums nenotika, bet pie visiem septiņiem klātajiem galdiem vietas bija aizņemtas.

Sarīkojumu atklāja vanadžu valdes priekšniece Inguna Galviņa un aicināja pamieļoties ar gardu putru un skābu kāpostu viru, kā arī Tamāras Kalniņas ceptajiem pīrāgiem. Mielojoties visiem garastāvoklis uzlabojās vēl vairāk. DK DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins savā runā citēja Gulaga nometnēs trīsreiz ieslodzītā Gunāra Freimaņa dzejoļa rindas un novēlēja laimīgu 2014. gadu. No Latvijas atvaļinājumā atbraukusī angļu valodas skolotāja Rīgas 1. ģimnazijā Ieva Sentivani stāstīja par dainu tulkošanu, kas kļuvis par viņas vaļasprieku. Viņa lūdza sarīkojuma apmeklētājus mēģināt tulkot dainas un viņai nosūtīt. Protams, tas ir grūti un bieži pat neiespējami, bet varbūt kādam izdodas.

Ļoti iepriecināja skolēnu priekšnesumi. Elsa Brecko spēlēja vijoli, Katrīna Sonveina klavieres, Kārlis Kalvāns deklamēja dzejoli, Eduards Kalniņš pastāstīja pašizdomātu stāstiņu par bērniņu, kas pazaudējis māmiņu

Inguna Galviņa

Ieva Sentivani

un tēti, bet vēlāk viņi par laimi atradušies. Annija Teterē dziedāja sirsnīgu dziesmu par eņģeļiem. Pēc priekšnesumiem sākās kopēja dziesmu dziedāšana un, apmeklētājiem malkojot kafiju, turpinājās labu laiku.

Paldies Ingunai Galviņai par pūlēm.

Lisa Edmondsone

Annija Teterē

Katrīna Sonveina

Elsa Brecko

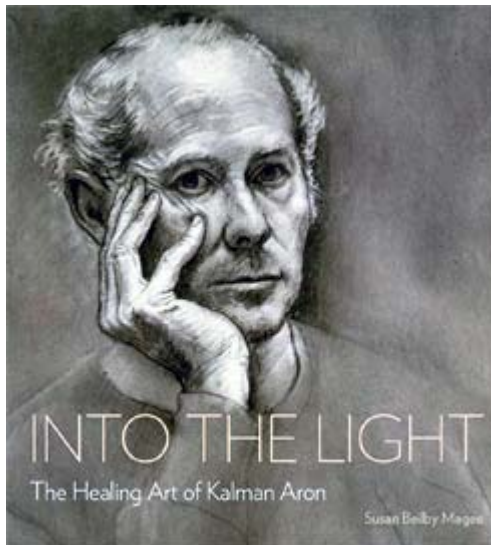

Eduards Kalniņš

Mākslinieka Kalmana Arona māksla dziedina

Glendāles pilsētas bibliotēkā (222 E. Harvard St.) 9. janvārī plkst. 7.00 vakarā īpašā sarīkojumā Sūzana Beilbija Magģija (Susan Beilby Magee) pastāstīja par mākslinieku Kalmanu Aronu un grāmatu, ko uzrakstījusi par viņa dzīvi – *Into the Light: The Healing Art of Kalman Aron*, uz ekrāna parādot daudzus Kalmana Arona mākslas darbus. Grāmata laista klajā 2012. gadā. Diemžēl pats mākslinieks nebija varējis ierasties.

Kalmans Arons dzimis 1924. gadā Rīgā, sācis gleznot jau agrā bērnībā. Pirmā izstāde rīkota, kad viņam bija tikai septiņi gadi, un pārdoti visi darbi! Mazais puisēns guva prezidenta Kārļa Ulmaņa ievēribu un 13 gadu vecumā tika aicināts gleznot prezidenta portretu. Ar prezidenta ieteikumu viņš uzņemts Latvijas Mākslas akadēmijā, kur bija jaunākais students un mācījās līdz sarkanarmijas ienākšanai Latvijā 1940. gadā. Vāciešu okupācijas laikā Aronu ģimeni ievietoja Rīgas geto un lika strādāt spaidu darbus. Kalmana Arona vecāki, iespējams, nošauti 1941. gada jūlijā Biķernieku mežā. Rumbulā,

viņus godinot, novietots piemiņas akmens. Kalmans Arons četru gadu laikā bijis ieslodzīts septiņās koncentrācijas nometnēs Polijā, Vācijā, Čehoslovākijā un Austrijā. Viņam izdevās palikt dzīvam, jo zīmēja apsargu portretus, par kuņiem dabūja maizi.

Pēc Otrā pasaules kara Kalmans Arons studēja Mākslas akadēmijā Vīnē un ieguva maģistra gradu. Uz dzīvi Losandželosā viņš pārcēlās 1949. gadā, gleznoja portretus un dabas ainavas, kā arī mākslas skolās mācīja audzēkņus zīmēt. Drīz vien viņš saņēma pasūtījumus no dau-

dziem Holivudā slaveniem cilvēkiem, tostarp Ronalda Rēgana, Henrija Millera un Andrē Previna.

Mākslinieks dzīvo samērā noslēgti, izvairoties no sabiedrības un meklējot iekšējo mieru. Viņš nevēlējies runāt par holokaustu, bet zvērējis sev, ka nekad to neaizmirsīs: „Es vaicāju sev, kā Dievs visu to pieļāva? Vēlāk sapratu, ka vainojams nevis Dievs, bet gan cilvēki. Man bija jāklūst neredzamam, lai paliktu dzīvs, bet nekad nezaudēju cerības. Man bija blondi mati, viegli iekļāvus vietējā sabiedrībā, tomēr daži latvieši rādīja uz mani ar pirkstu: viņš ir žīds!”

Kalmana Arona darbi ir daudzās privātkolekcijās un mūzejos ASV, Lielbritānijā, Zviedrijā un Izraelā. Ar saviem darbiem mākslinieks piedalījies izstādēs Hjūstonā, Sanfrancisko, Losandželosā, Sietlā un citur. Holokausta mūzejā Losandželosā 2010. gadā pie sienas tika piekārts viņa ikoniskais darbs „Māte un bērns”.

Grāmatā *Into the Light: The Healing Art of Kalman Aron* ievietoti daudzi mākslinieka gleznu attēli

Sūzana Beilbija Magģija uzauga Glendālē, mācījās Pomonas kolledžā, iegūstot bakalaura gradu, studijas turpināja Pensilvānijas universitātes Vartona skolā, kur ieguva maģistra gradu uzņēmuma administrācijā. Viņa strādājusi Sietlas pilsētas galvas birojā, 1976. gadā pārcēlās uz Vašingtonu, DC. Pēc sekmīgas karjeras valsts un privātu uzņēmumu biroju vadībā viņa pievērsās meditācijai un dziedināšanai, ieguva hipnoterapeutes sertifikātu, piedalās dziedināšanas programmās Vašingtonas nacionālās katedrāles Lūgšanu un svētceļnieku centrā.

Sūzana Beilbija Magģija iepazinās ar Kalmanu Aronu, kad viņai bija seši gadi. Viņš gleznoja Sūzānu, arī viņas

Sūzana Beilbija Magģija un Aivars Jerumanis

TEICAMNIECE!

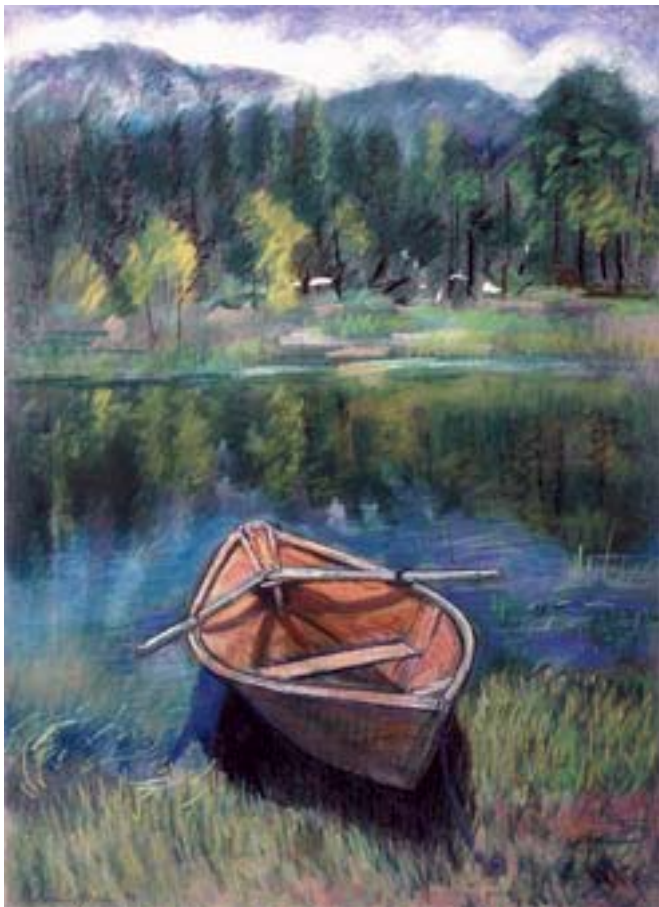

Kalmans Arons Raimonda Staprāna izstādē Pēterā Mendenhalla galerijā Losandželosā (6150 Wilshire Blvd.) Losandželosā 2013. gada 16. martā

māsas, un pusgadsimtu vēlāk aicināja viņu uzrakstīt grāmatu par viņa dzīvi.

Sūzana Beilbija Magīja intervējusi Kalmanu Aronu un citus holokausta upurus, ceļojusi pa Eiropu, apmeklējuma bijušās koncentrācijas nometnes Latvijā, Polijā, Vācijā un Čehoslovākijā.

Aivars Jerumanis

Kalmans Arons „Sanhacinto kalnu ainava ar laivu” (pastelis, 1990. g.)

Ancei Trapsei ir labas sekmes gan latviešu, gan amerikāņu skolā

Par mūsu valodu

Aizpildīt un izpildīt

Dažiem lasītājiem šķiet, ka biļetenā ievietotajā aicinājumā samaksāt draudzes nodevu nepareizi rakstīts „**aizpildīt un ar čeku nosūtīt**”. Gadījumā, ja par kādu vārdu ir neskaidrība, ieteicams sameklēt vārdnīcu. Amerikas latviešu apvienības izdotajā „Latviešu valodas vārdnīcas” 14. lappusē ir: aizpildīt anketu; robus.

Savukārt 309. lappusē: **izpildīt pavēli**; un piebilde: **anketu, veidlapu – aizpildīt**; arī piezīme, ka jāvairās teikt un rakstīt: izpildīt dziesmas.

Saietos reizēm kāds uzaicina: dziedāsim to riņķa dziesmu (nevis: izpildīsim to riņķa dziesmu)!

ALAs vārdnīcu par lētu naudu var iegādāties, sazinoties ar ALAs Latviešu institūta vadītāju Arvīdu Bļodnieku arvids@lasl.com

Priedēkļi bieži pilnīgi maina vārdu jēgu; piemēram: aizvilkt, izvilkt; aizņemt, izņemt; aiziet, iziet; aizjāt, izjāt – katram no šiem vārdiem ir cita nozīme, un rūpīgi jāapsver, kad un kā tos lietot.

Astra Moora

Skandināvijas un Baltijas filmu festivāls Losandželosā

Skandināvijas filmu festivāls Losandželosā pirmo reizi tika rīkots 1999. gadā un laika gaitā kļuvis par gadskārtēju sarīkojumu, tajā izrādītas daudzas Dānijas, Somijas, Islandes, Norvēģijas un Zviedrijas filmas, bieži vien Kinoakadēmijas balvai nominētās. Festivāla rīkotājs un direktors ir Džeimss Kēnigs (James Koenig). Viņš beidzis Ziemeļrietumu universitāti (Northwestern University), iegūstot bakalaura gradu, mācījies Itālijā, Vācijā un Kalifornijā. Viņš ir pēdāgogs, žurnālists, tulkotājs, vairāku lugu un korāļu tekstu autors; saņēmis augstu Somijas valsts apbalvojumu – Lauvas ordeņa bruņinieka ordeni.

15. Skandināvijas filmu festivāls notika 18., 19., 25. un 26. janvārī *Writers Guild Theater* (135 S. Doheny, Beverly Hills). Šogad pirmo reizi šajā filmu festivālā izrādīja trīs Baltijas valstu filmas – igauņu komēdiju „Sēņotāji” (režisors Tomass Husars), latviešu filmu „Mammu, es tevi mīlu” (režisors Jānis Nords) un lietuviešu dokumentār filmu „Sarunas par nopietno” (režisore Giedre Benoriūte).

Baltiešu piedalīšanās Skandināvijas filmu festivālā tika apsvērtā jau pērnā gada vasarā, Baltijas valstu goda konsuliem Dienvidkalifornijā tīkoties un vienojoties ar Džeimsu Kēnigu.

Sākumā bija cerēts, ka apmeklētājiem būs iespēja noskatīties deviņas Baltijas valstu filmas. Latvijas Kino-centra un fonda „Sibīrijas bērni” pārstāvji ieteica izrādīt aktierfilmu „Mammu, es tevi mīlu” (režisors Jānis Nords), „Cilvēki tur” (režisors Aika Karapetjans), „Sapņu komanda” (režisors Aigars Grauba), „Mona” (režisore Ināra Kolmane), vairākas animācijas filmas – „Koņa turneja” (režisors Edmunds Jansons), „Eži un lielpilsēta” (režisors Ēvalds Lācis), Latvijas režisora Vladimira Leščova un Igaunijas režisora Kaspara Janča kopdarbu „Villa Antropoff”, kā arī dokumentār filmas – „Pēdējā tempļa kronikas” (režisors Dāvis Sīmanis), „Dokumentālists” (režisori Ivars Zviedris un Inese Kļava), „Sniegs” (režisore Laila Pakalniņa), „Bērniņas zeme Sibīrijā” (režisore Dzintra Geka).

Pēc dažādiem apsvērumiem un pārrunām festivāla rīkotāji un Baltijas valstu goda konsuli vienojās, ka kopumā izrādīs 25 filmas – piecas Dānijas un piecas Norvēģijas, četras Somijas un četras Zviedrijas, trīs Islandes, vienu Vācijas un katras Baltijas valsts vienu filmu. Samierinoties ar šādu lēmumu, Baltijas valstu goda konsuli izvēlējās izrādīt Kinoakadēmijas balvai nominētās filmas.

Festivāla atklāšana notika 18. janvārī ar pieņemšanu un bufetes veida vakariņām. Atklāšanas dalībnieki iepazītinās ar goda konsuliem, rīkotāji pateicās atbalstītājiem,

tostarp Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai un Daugavas Vanagu apvienībai.

Uz atklāšanu ieradās apmēram 150 viesu, baltiešu varēja būt vairāk. Igaunijas goda konsuls Jāks Treimanis teica, ka esot vienīgais igauņis! Lietuviešu bija vairāk nekā ducis, arī vairākas viņu filmu zvaigznes, gūstot fotografu ievērību.

Tovakar izrādīja dāņu filmu „Skudrpūka” (Antboy), kuŗas fantastiskais sižets uzjautrināja pieaugušos skatītājus. Pēc filmas izrādes viesi vēl pakavējās, iedzeŗot glāzi šampanieŗa un mīelojoties ar torti.

Igauņu un latvieŗu filmu izrādīja 26. janvārī. Zālē ir 150 sēdvietu, bet tā bija pustukŗa, atnāca tikai apmēram 30 latvieŗu. Vairāki lietuvieŗi pirms festivāla kritiski vērtēja dokumentār filmas „Sarunas par nopietno” izvēli festivālam. Tajā ir intervijas ar patversmes bāreņiem. Plaŗā sabiedrībā iztīrāt sārpiŗu dzīves īstenību nav viegls uzdevums. Filma Losandželosā rādīta divas reizes pirms festivāla, Santamonikā un Losfilisā (Los Feliz), iespējams, tāpēc vairākums lietuvieŗu to jau bija noskatījuŗies un uz festivāla izrādi neatnāca.

Kopumā festivāls bija labi noorganizēts, kaut arī tajā tika rādīta tikai pa vienai latvieŗu, igauņu un lietuvieŗu filmai. Mūsu goda konsuli veica lielu darbu, lai Baltijas valstu filmas varētu parādīt šajā festivālā. Diemžēl laikam pietrūka reklāmas un izziņoŗana plaŗākai latvieŗu sabiedrībai.

Dienvidkalifornijas latvieŗu biedrība un Daugavas Vanagu apvienība atbalstīja filmu festivālu katra ar 1000 dolaru ziedojumu, bet vadītāji laikam pateikt organizāciju biedriem, ka visiem jāpiedalās, lai vairāk populārizētu Latviju, spodrinātu tās tēlu.

Aivars Jerumanis

**NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA,
PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA**
**Mājas vērtības noteikšana un sagatavošana pārdošanai; Konsultācija par tirgus tendencēm un mājas uzlabošanu; *Investment* īpaŗumi;
Executor of Trust/Estate pakalpojumi;
Kvalifikācija aizņēmumiem māju iegādei;
Pārfinancēšana u. c.**

**NEKUSTAMO ĪPAŠUMU
EKSPERTS:
MĀRTIŅŠ LEIKARTS, MBA**
Shorewood Realtors – Achiever’s Circle
Tāl.: 310-717-7577;
e-pasts: mleikarts@gmail.com

Jauna Losandželas latviešu tikšanās vieta

Mēdz teikt, ka tikšanās vietu mainīt nedrīkst, un latviešiem Losandželosā tāda ir latviešu nams. Reizēm tomēr varbūt šo noteikumu der pārkāpt. Pēdējā laikā latvieši satiekas arī vīnotavā *Enoteca* Burbankā (1204 West Burbank Blvd.), kad tur notiek vījoliņka Armanda Melnbārža koncerti. Armands uz koncertu kārtējo reizi ielūdza

16. janvārī, un viņa aicinājumam atsaucās bariņš latviešu. Ir bezgala jauki sēdēt omulīgā telpā, iedzert glāzi vīna, sasveicināties ar paziņām un svešiniekiem, pārmijot ar viņiem pāris laipnu vārdu, un klausīties mūziku – kaislīgu, smeldzīgu, vētrainu, sentimentālu, maigu... To vakar vīnotavā bija dažādu tautību pārstāvji – latvieši, zviedri, meksikāņi, portugāļi, amerikāņi. Armands lieliski improvizē, prot uzburēt visdažādākās noskaņas, un pēc katra skaņdarba apmeklētāji jutās vairāk nekā aplaimoti. Mūziķis atskaņoja daudziem tuvo, mīlo, ierasto, saprotamo. Mums par prieku viņš spēlēja Imanta Kalniņa skaņdarbu „Zilais putniņš”, zinādams, ka savējie sapratīs...

Sengrieķu filozofa Platons teicis: „Mūzika piešķir universam dvēseli, prātam spārnus, iztēlei lidojumu un dzīvību visam.”

Armands Melnbārdis *Wine Tasting Room Enoteca* Burbankā (tāl.: 818-846-8455) spēlē katru mēnesi, parasti kādā no ceturtdienām.

No kreisās: Dāvids Raitis, Līva Raita, Inguna Galviņa, nepazīstama, Nora Mičule, Aivars Jerumanis

No kreisās: Katrīna Sonveina, Ieva Liepniece, Ilze Strazdiņa, Einārs Kalvāns, Kārlis Kalvāns

RANDY RHOADS REMEMBERED
A CELEBRATION FOR A GUITAR LEGEND
HOSTED BY: JOE SUTTON, BRIAN TICHY & PHIL X
The concept: The world's top guitarists choose their favorite Rhoads song and plays through a replica Rhoads rig with house band, "The Madmen."

GUITARISTS:
Nuno Bettencourt (Extreme / Rihanna) Phil Dammel (Machine Head) Marty Friedman
Gus G. (Ozzy Osbourne / Firewind) Brad Gillis (Night Ranger / Ozzy Osbourne) Tracii Guns
Joel Hoekstra (Night Ranger / Rock of Ages / Trans Siberian Orchestra)
Kiko Loureiro (Angra) Mike Orlando (Adrenalina Mob / Tred)
Armand Melnbardis (Violinist) Garratt Podgorst (11 year old student)
Janet Robin (Precious Metal / Lindsey Buckingham / Air Supply) Rowan Robertson (Dio)
Robert Sarzo (Geoff Tate's Queensryche) Alex Skolnick (Testament / Alex Skolnick Trio)
Ron "Bumblefoot" Thal (Guns N' Roses) Brent Woods (The Moby Dicks / Vince Neil)
Phil X (The Drills / Bon Jovi) Jeff Young (Megadeth) Roy Z (Bruce Dickinson / Halford / Tribe Of Gypsies)

VERY SPECIAL GUESTS:
Frankie Banali (Quiet Riot) Corky Laing (Mountain) Ray Luzier (Korn)
Kelle Rhoads (vox) Neil Turbin (DeathRiders / Anthrax)

THE MADMEN:
Stephen LeBlanc (keys) Robert Mason (vox) Rudy Sarzo (bass) Phil Soussan (bass) Brian Tichy (drums)

JANUARY 25 • 2014
THE OBSERVATORY - SANTA ANA - CALIFORNIA
3503 S. Harbor Blvd., Santa Ana, CA 92704
TICKETS: www.CaliforniaMusicFest.com
All press contact RRR Production Coordinator Noelle Kim at 310-849-3444
Photo by Jay Banbury

NATAL REBALTIP GEMADY IP Marshall GORILLA SNIFT DARGENZIO

Armands Melnbārdis 25. janvārī kopā ar daudziem ievērojamiem mūziķiem piedalījās slavenā ģitarista Rendija Roda piemiņas koncertā; priekšnesumu var noklausīties YouTube: <http://youtu.be/5dJ3-UCa2iE>

Sekmīga latviešu uzņēmējdarbība Losandželosā

Varbūt kādam gadījies uziet tīmeklī vietni www.startupvitamins.com

To izveidojuši pieci latvieši – Lauris Liberts, Dāvis Šikšnāns, Gustavs Cīrulis, Gundega Auziņa un Jūlija Giforda, visi pasaules augstākās tehnoloģijas cilvēki. Droši vien nevar atrast gandrīz nevienu latvieti, kas nelietotu vietni www.draugiem.lv, ko 2004. gadā radīja Lauris Liberts ar domubiedriem. Tajā ielūkoties un sazināties ar draugiem un paziņām, saņemt un uzrakstīt vēstuli ir kļuvis par ikdienas pieradumu.

Laikam ritot, Lauris Liberts meklēja plašākus apvāršņus un, ieguvis uzņēmējdarbības vīzu, ar dzīvebiedri Ingu jau ilgāku laiku dzīvo Losandželosā. Viņu ražotne atrodas 172 W Providencia Ave. #105 Burbank, CA 91502, visus produktus var pasūtīt un nopirkt tīmeklī. Izvēle ir diezgan plaša – kalendārs, krūzītes ar uzrakstiem, krekliņi, plakāti ar dažādu ASV ievērojamu kompāniju, piemēram, *Apple, Fedex, Zappos* u. c. prezidentu trāpīgiem teicieniem. Iedvesmīgi saukļi labi motivē darbiniekus citās nesen darbību uzsākušās kompānijās un firmās. Džona Stevarta (Jon Stewart) televīzijas raidījumā diskusijas laikā par *Obamacare* neveiksmīgo tīmekļa lapu kāds senātors izvilcis lielu Lauņa Liberta firmā gatavotu ielogotu plakātu ar trāpīgu teicienu par *customer service*.

Lauņa Liberta produktus pārdod daudzās valstīs, tos labprāt pērkot slavenas ASV firmas, nesen tīmeklī atrodama jaunas pārdošanas vietnes: www.behappy.me

Lauris Liberts

un www.theprintful.com

Vēlam Laurim Libertam un darbiniekiem labu veiksmi un vairāk laika, lai varētu atnākt uz kādu sarīkojumu latviešu namā. Viņš ir sirsnīgi aicināts mūsu pulkā – Dienvidkalifornijas latviešu biedrībā.

Labi noder un iedvesmo plakāti ar interesantiem saukļiem arī latviešu valodā. Nesen latviešu nama priekšelpā pie zāles sānu ieejas novietots plakāts ar uzrakstu: „Tie, kuŗi var, – dara. Tie, kuŗi negrib, – pamāca.”

Patiešām zelta vārdi. Kaut pamācītāji tos ievērotu!

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRDOŠANA, PIRKŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA LATVIJĀ „STUDIO LEGALE”

Konsultants un darījumu eksperts Jānis Zeltiņš
e-pasts: zeltins.janis@gmail.com Tālr.: 29975584

Brauksim uz latviešu namu kopā!

Varbūt kādam ir vēlšanās doties uz sarīkojumu latviešu namā, dievkalpojumu, bet nav auto, nepatīk vairs sēsties pie stūres, nav atjaunota autovadītāja apliecība u. tml. Tādos gadījumos ieteicams sazināties ar biedrības valdes locekļiem – centīsimies sameklēt latvieti, kas dzīvo tuvumā un var palīdzēt. Braukt vairākiem kopā ir jautrāk un, daloties ar degvielas naudu, arī lētāk!

PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU

Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu krekls, rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba pogām, josta, izšūta balta sievas aube, sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sarkans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, vilaine ar bārkstīm, trīs mazas sudraba saktiņas.

Izmērs: 10-12 (ASV). Cena \$500

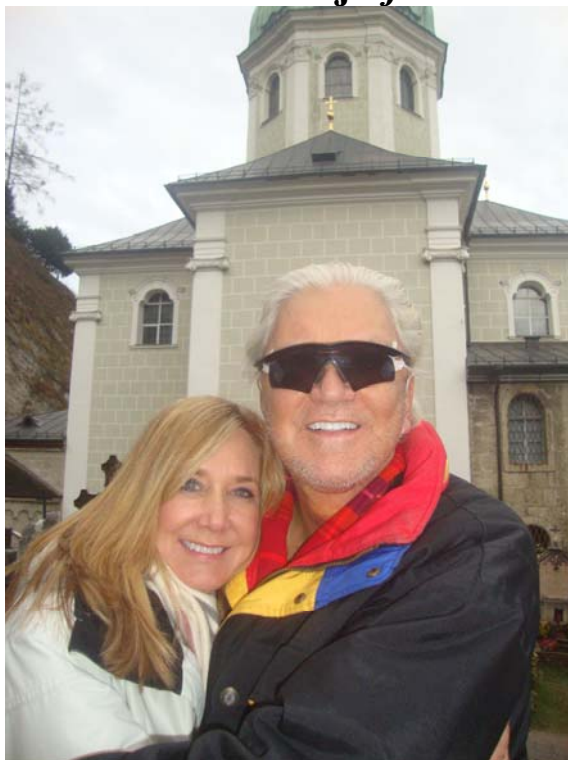
Piedāvāju pirkt arī Kārļa Grenciona darinātas sudraba zīļu krelles, apmēram 29 collas (25 zīles), \$700
Tālr.: 760-565-6135

Aicinājums pieteikties un piedalīties zolītes, pokera un novusa spēles turnīros;

Izziņas: pegijat@inbox.lv
vai jetaube@earthlink.net

Buņķu ģimenes viesošanās Austrijā *jeb* Chirurģs kļūst par pacientu

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā un plastiskais chirurģs Juris Buņķis e-pasta vēstulē pastāstīja par ceļojumu uz Austriju pērnā gada nogalē. Kopā ar dzīvesbiedri Tīnu viņš īsi pirms Ziemsvēkiem devies uz Zalcburgu un brīvdienas pavadījis kopā ar draugiem – Valteru Jungvirtu (Walther Jungwirth) un Andreu Stodolu Hoflēneru (Andrea Stodola-Hoflehner). Ziemsvētkos Zalcburgas centrā un Hellbrunnas pilī atvērti tirdziņi, un to dēļ vien vērts braukt uz Austriju. Taču ceļojuma galvenais mērķis bija izdarīt sejas plastisko operāciju.

Dr. Valters Jungvirts ir ne tikai Juŗa Buņķa draugs, bet viens no viņa labākajiem studentiem, pirms 25 gadiem mācījies Kalifornijas universitātē Sanfrancisko un viņa privātpraksē. Atgriezies Austrijā, dr. Valters Jungvirts atvēris klīnikas Zalcburgā un Vīnē. Tagad viņš ir Austrijas Plastisko chirurģu apvienības prezidents un viens no ievērojamākajiem estētiskās chirurģijas speciālistiem Eiropā. Atvēris privātklīniku Zalcburgā, viņš uzaicināja dr. Juri Buņķi un viņa kollēgas uz konferenci, kurā sprieda par ambulatorisko pacientu estētiskās chirurģijas operācijām. Toreiz Valters Jungvirts apsolījis, ka izdarīs Jurim Buņķim plastisko operāciju, ja kādreiz viņam būs tāda vēlēšanās.

Dr. Juris Buņķis atklāti pastāstīja, ka izskatījās vecāks nekā jūtas, viņam nav patikušas grumbas ap acīm un vaļīgā āda uz vaigiem un kakla. Tā dakteris pats kļuvis par pacientu, un pirms operācijas ar dr. Valteru Jungvirtu pārrunāti visi sīkumi. Operācijas dienas rītā dr. Juris Buņķis trīs stundas agrāk pats aizbraucis uz slimnīcu, kur pārbaudīts viņa vispārējais veselības stāvoklis, izdarītas asins analīzes, pētīta elektrokardiogramma. Viņš nejutis nekādu uztraukumu, asinsspiediens nav paaugstinājies. Īpaši viņš uzslavēja anesteziologa darbu. Pēc operācijas varējis labi gulēt.

Dr. Juris Buņķis gribējis slimnīcu atstāt tūlīt pēc operācijas, bet Austrijā pacienti divas nakts tiek paturēti hospitālī. Pieteikts vismaz nedēļu nelietot dušu, bet šo neteikumu viņš nespējis ievērot, un nākamā rītā pirms atgriešanās mājās nomazgājies dušā. Seja bijusi uztūkusi un ar zilumiem, bet viņu neuztrauca, ka kāds tos redzētu.

Uzlicis acenes ar tumšiem stikliem, viņš kopā ar Tīnu devies iepirkties Ziemsvētku tirdziņā. Citu dienu ar austriešu draugiem kāpuši kalnā uz kādu Alpu restorānu, kur varot dabūt vislabāko Vīnes šniceli un klimpas pasaulē. Dakterim nav paticis aukstais vējš, bet skati un ēdiens bijuši kāpiena vērti.

Ziemsvētku vakarā pēc dievkalpojuma viņi devušies uz kapsētu, kur notika ceremonija, veltīta mirušo piemiņai. Kapsēta ir vairāk nekā tūkstoš gadu veca, tajā apbedīts dr. Valtera Jungvirta tēvs. Vairāki tūkstoši cilvēku pulcējušies pie savu tuvinieku kapu kopiem, rotātām ar puķēm, Ziemsvētku eglītēm un svecēm. Piepeši trompētistu grupa sākusi atskaņot mūziku, koncerts bijis lielisks! Vakara viņi draugu pulkā mīlojušies ar brieža gaļu, dziedājuši Ziemsvētku dziesmas, apmainījušies ar

dāvanām. Ziemsvētku eglītē degušas īstas svecītes. Juris Buņķis 24. decembrī aizbraucis uz tirgu un Tīnai nopircis īpašu dāvanu – gleznu, kurā attēlots Zalcburgas centrs, un ar Svarovska kristalliem rotātu tērpu.

Pirms došanās atpakaļ uz Dienvidkaliforniju Juris un Tīna Buņķi ar auto paceļojuši pa Bavāriju, aizbraukuši uz Berchtesgādeni, kur viesnīcas *Bier Adam* krodziņā var dabūt gardas desiņas un kāpostus.

Pēc operācijas pagājušas jau vairāk nekā četras nedēļas, un dr. Juris Buņķis raksta, ka līdz ar katru dienu jūtas labāk.

Dakteris saviem pacientiem teic, ka pēc sejas plastiskās operācijas pilnīga atlabšana gaidāma pēc 4-6 mēnešiem. Viņu pašu pārsteidz, cik atveseļošanās bijusi viegla, sāpes mazas, vienīgi bija nepieciešami acu pilieni, jo viņa acis ir ļoti jūtīgas. Operācija bijusi laba pieredze un pacienta perspektīvas un chirurģam ļoti noderīga. Šādu operāciju viņš iesaka ikvienam, kas vēlas izskatīties labāk.

Ar dr. Juri Buņķi var sazināties, rakstot vai zvanot: Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street, Newport Beach, CA 92660
Tāl.: 949-888-9700

www.orangecountyplasticsurgery.com

www.mdperformance.com

www.facebook.com/OCPlasticSurgery

www.facebook.com/MDPerformance

www.twitter.com/OCPS

Ekskursija uz Gibonu aizsardzības centru Santaklaritā

Lisa Edmondsone nesē mani uzai-
cināja doties viņai līdzī uz Gibonu
aizsardzības centru, kas atrodas Santa-
klaritā, netālu no vietas, kur katru ga-
du svinam Jāņus.

Lisai par dzīvniekiem ir enciklopē-
diskas zināšanas, viņa mācījies da-
žādosursos, desmit gadu ir Losan-
dželasas zooloģiskā dārza docente un
arvien cenšas uzzināt ko jaunu. To-
dien zooloģiskā dārza darbiniekus un
citus apmeklētājus ar Gibona aizsar-
dzības centra darbību iepazīstināja Gabriella Skollara-
Čarnovskija (Gabriella Skollar-Charnofsky). Viņa pa-
stāstīja, ka Gibonu aizsardzības centru 1976. gadā, par
ietaupījumiem nopērkot desmit akru lielu zemes gabalu,
dibinājis Alens Mūtniks (Alan Mootnick, 1951-2011),
lai aizsargātu un saglabātu šos pasaulē apdraudētos
dzīvniekus. Sava mūža pēdējos gados viņš vāca līdzek-
ļus, jo gribēja centru pārvietot uz Ventūru, kur klimats
giboniem piemērotāks. Tagad šis plāns ir atlikts, darbi-
nieki nolēmuši izdarīt uzlabojumus dzīvnieku mītnēs,
sagādāt viņiem lielākas ērtības.

Gibonu dzimtas (Hylobatidae) pērtiķi ir bezastaini,
apmēram 40-64 cm gaŗi, sver 4-12 kg, tuvu radniecīgi
cilvēkpērtiķiem. A. Mūtnikam par giboniem un viņu
„dziedāšanu” interese radusies deviņu gadu vecumā,
izlasot grāmatu par Tarzānu. Viņam nebija augstskolas
diploma, pašmācības ceļā viņš kļuva par pasaulē atzītu
lietpratēju, lasīja lekcijas, izglītoja veterinārus ASV un
citu valstu zooloģiskajos dārzos, uzrakstīja neskaitāmus
rakstus, kuŗi publicēti dažādos izdevumos, tostarp *Inter-
national Journal of Primatology*. Pēc viņa nāves Ziem-
svētku dienā dzimušu huloka gibonu (Hylobates hoo-
lock) nosauca par Alenu Mūtniku jaunāko. Huloki ir vie-
ni no visvairāk apdraudētiem giboniem, A. Mūtniks vi-
ņiem pievērsa īpašu uzmanību.

Centrs nav liels, patlaban tajā mīt visu četru ģinšu
piecu sugu (pavisam ir 19 sugas) 44 giboni. Laika gaitā
izdevies pavairot septiņu sugu gi-
bonus. Losandželasas zooloģiska-
jā dārzā ir tikai divu sugu giboni.

Alena Mūtnika darbam ir de-
dzīgi turpinātāji. Ungāriete Gab-
riella Skollara Gibonu aizsardzi-
ības centrā strādā astoņus gadus,
viņa studējusi Segedas universitā-
tē, iegūstot maģistra gradu biolo-
ģijā, ASV ieradās 2005. gadā,
kļuva par Alena Mūtnika asistenti

Alens Mūtniks

un viņa pēcteci ar titulu – *Senior Pri-
mate Caregiver & Researcher*. Viņa
bieži piedalās starptautiskās konferen-
cēs, iesaistījušies gibonu glābšanas
programmās Taizemē, Taivanā, Vietna-
mā un Indonēzijā.

Gibonu aizsardzības centrā strādā
tikai pieci darbinieki, viņiem palīdz
brīvprātīgie, un ļoti vajadzīgi ziedoju-
mi.

Giboni mīt Dienvidaustrumu Azijas
un Indonēzijas tropu mežos (Taizemē,

Ķīnā, Kampučijā, Vietnamā, Mianmarā, Laosā, Bangla-
dešā, Indijā, Malaizijā, arī Sumatras, Borneo un Javas
salā). Viņu galvenais apdraudējums ir dzīves telpas zau-
dēšana (mežu izciršana), paplašinoties cilvēku saimnie-
ciskajai darbībai, kā arī malumedniecība.

Giboni, apmeklētājiem ierodoties, centās piesaistīt
sev uzmanību, ar strauju lēkāšanu izraisot skaļu troksni.
Mēs ziņkāri vērojām viņus, viņi – mūs. Viņu sejiņas ir
mīļīgas, acis izteiksmīgi spo-
žas. Gibonu priekšējās ekstre-
mitātes ir gaŗas un ļoti stipras.
Iekārušies koku zaros, viņi ro-
taļīgi šūpojās un centās parādīt,
ka ir īsti akrobāti un spēj pār-
lēkt no viena zara uz citu, kas
atrodas pat 50 pēdu attālumā.
Daži pastaigājās, „rokas” velkot
pa zemi.

Vairākām gibonu mātītēm
bija mazuli, ko viņas rūpīgi
auklēja un apmīloja. Jaundzi-
mušajiem vārdu agrāk iz-
vēlējies Alens Mūtniks,
tagad viens otrs dzīvnieku
mīļotājs labprāt ziedo lielā-
ku naudas summu, lai ma-
zuli nosauktu kādā viņa
tīkamā vārdā.

Gabriella Skollara mi-
nēja vairākus interesantus
faktus – gibonus baro devi-
ņas reizes dienā, viņiem
dod augļus, lapas, puķes,
kukaiņus, olas, nebrīvē viņi
ēd arī putnu mazuļus. Gi-
bonu kažociņš ir dažādā
krāsā atkarībā no sugas un
dzimuma – tumšāki gaišāki

Gabriella Skollara Gibonu aizsardzības centrā bieži pavada naktis, pārnakšņojot šajā mazajā kabīnē

brūns, arī melns vai gluži gaišs. Reti, bet mēdzot būt arī balti giboni.

Gibonus, kuņģus nolemts sapārot, iepazīstina pamazām, novietojot blakus daļēji aizsegtos būros, lai viņiem pakāpeniski rodas interese vienam par otru. Pēdējos 18 mēnešos piedzimuši seši mazuļi. Nebrīvē giboni dzīvo ilgāk – 40 līdz 50 gadu, savvaļā 30-35 gadus. Notiek sadarbība ar citām gibonu audzētavām pasaulē, arī dzīvnieku apmaiņa. Giboni pazīstot krāsas, viņi smaidot un viņiem esot laba atmiņa – kāda mātīte, kas no Gibonu aizsardzības centra Dienvidkalifornijā aizvesta uz zooloģisko dārzu Anglijā, pazina Alenu Mūtniku pēc vairākiem gadiem un parādīja viņam savu jaundzimušo mazuļi.

Pārsteigumu sagādāja gibonu dziedāšana, kas turpinājās vismaz pusstundu. To ievadīja sōlists, viņam pievienojās cits gibons, tad duetam pievienojās arvien vairāk dziedoņu, un beigās dzirdējām veselu kori. Mūziķi droši vien saklausītu harmoniju dažādību. Varbūt to drīzāk varētu saukt par sasaukšanos, tā esot dzirdama divu jūdžu attālumā un savvaļā dzīvojošiem giboniem droši vien ļoti svarīga.

Gibonu aizsardzības centrs atvērts sestdienās un svētdienās no plkst. 9.30 līdz 12.00 (izņemot brīvdienas un dienas, kad līst lietus). Plkst. 10.00 sākas centra darbinieka vadīta ekskursija, centru var apskatīt arī bez pavaņoņa.

Ieejas maksa: strādātājiem – \$15, pusaudžiem un studentiem – \$12, pensionāriem – \$10, 6-12 gadu veciem bērniem – \$5, jaunākiem ieeja brīva.

Centra adrese: 19100 Esguerra Road, Santa Clarita, CA 91390 (Pasta adrese: PO Box 800249, Santa Clarita, CA 91380), tālr.: 661-296-2737; skaips: 661-296-2737; e-pasts: Info@gibboncenter.org

Astra Moora

Ziemeļkalifornijas latviešu kredītsabiedrība

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@sbcglobal.net

Biroja vadītāja Sanita Vilgerte, tālr.: 415-643-9926;

Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā – Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Latvieši vēlas doties, kur zāle zaļāka

Sabiedriskās domas pētījuma centra aptaujas dati liecina, ka no Latvijas vēlas izbraukt divas trešdaļas iedzīvotāju, tātad tikai 34,7% iedzīvotāju paliktu Latvijā, ja bez ierobežojumiem varētu dzīvo jebkurā citā valstī. Visbiežāk Latvijas iedzīvotāji izvēlētos doties uz Šveici – 9,9%, uz Vāciju – 8,1%, uz Austrāliju – 6,7% un Kanadu – 6,2%. ASV izvēlētos 3,8% aptaujāto, Lielbritāniju – tikai 2%. Uz Brazīliju un Sauda Arabiju pārceltos tikai 0,3% aptaujāto.

Pēc Latvijas Ārstu biedrības ziņām pērn uz ārzemēm devās strādāt 201 ārsts, tostarp 118 tikko ārsta diplomu saņēmušie un 22 zobārsti. Aizbrauc arī radiologi, oftalmologi, anesteziologi, ģimenes un citu specialitāšu ārsti. Galvenais izbraukšanas iemesls ir zemais atalgojums Latvijā un izdevīgākas iespējas turpināt profesionālo apmācību rezidentūrā. Visvairāk izbrauc ārsti vecumā no 25 līdz 35 gadiem – 136, no 35 līdz 45 gadiem – 38, no 45 līdz 55 – 18, no 55 līdz 65 gadiem – 9. Visvairāk dodas uz Lielbritāniju – 77, Vāciju – 66, Zviedriju – 16, Somiju – 13, Norvēģiju – 10, Itāliju – trīs, Nīderlandi – divi, pa vienam uz Krieviju, Igauniju, Izraelu, Beļģiju, Austrāliju, Īriju, Šrilanku, Spāniju, Kanadu. Pieci ārsti nav atklājuši, uz kādu valsti pārcēlas strādāt.

Demografs Ilmārs Mežs intervijā LTV raidījumā „Rīta panorāma” 31. janvārī teica, ka latvieši gribētu 2-3 bērnus, bet atļaujas vienu, jo vairāki bērni ģimenē nozīmē ieslīgšanu nabadzībā. Valsts atbalsts trīs bērnu ģimenei Valkā ir 8 lati (€11,38) par bērnu mēnesī, bet Valgā (Igaunijā) – 52 lati (€73,99), 2015. gadā būšot 60 latu (€85,37) par katru bērnu. Latvijā politiķi runā par nepieciešamību atbalstīt jaunās ģimenes, arī Igaunijā demografiskā stāvokļa uzlabošana nav prioritāte, taču atbalsts ir ievērojami lielāks. I. Mežs domā, ka jāpanāk, lai Latvijā būtu lielāks dabiskais pieaugums un dzimstība pārsniegtu mirstību.

Latvijas vēstnieks Lielbritānijā Andris Teikmanis televīzijas raidījumā „900 sekundes” teica, ka pērn Lielbritānijā piedzima un Latvijas pavalstniecību ieguva 2281 bērns, aptuveni 10% jaundzimušo latviešu. Angļi latviešu darbu un prasmi augstu novērtē. Vai latvieši kādreiz atgriezīsies mājās pie Daugavas krastiem?

Notiek nopietna gatavošanās novusa turnīram latviešu namā

Starptautiskajam novusa turnīram, kas 1. un 2. martā notiks Losandželosas latviešu namā, pieteikušies spēlētāji no Latvijas, Krievijas, Igaunijas, vairākām ASV pilsētām. Sacīkstes notiks pie 20 galdiem. Tos izgatavojam paši, un darba vēl pilnas rokas. Priecāsimies, ja turnīrā piedalīsies vairāk vietējo sportistu. Namā var trenēties jebkuŗā brīvdienā, novusa galds atrodas līdzās bāram, to ikviens var lietot.

Jānis Daugavietis

Jānis Daugavietis vēro, kā datorizēta galdniecības iekārta pilnīgi perfekti, milimetrs milimetrā divās minūtēs izgriež novusa galda virsmu

Viļņa Auziņa mājās tiek izgatavotas profesionāli rēgulējamas galda kājas un no kļavkoka, kas nav lēts, galda borti, kuŗus pēc tam lako un slīpē. Kalifornijā aizliegtas eļļas bāzes lakas, kas ir cietākas un labākas, tāpēc lakas jāpērk citā pavalstī. Nevar lakot ar jebkuŗu laku, jo kauliņi labi neslīdēs, un galds būs nelietojams.

Vilnis ir izcils amata meistars, viņš visus dabus dara rūpīgi, un uz viņu vienmēr var paļauties.

Federation International of
Novuss-Sport
Organisations
www.novussport.org

ANA
(American Novuss
Association)
www.novussusa.com

Approved
The President FINSO Juris Kiriks

Approved
The President ANA Artis Blakis

INTERNATIONAL NOVUSS TOURNAMENT

FINSO STAGE 2 "LOS ANGELES SPRING CUP"

1955 RIVERSIDE DRIVE, LOS ANGELES, CA 90039, U.S.A.

INDIVIDUAL COMPETITIONS, MEN, WOMEN AND DOUBLES

MARCH 1ST AND 2ND, 2014
10:00 AM (PST)

CALIFORNIA

1

HOLLYWOOD

American Novuss Association

Scheduled competitions for 2014 FINSO (International Federation of Novuss Sport)

- January 04-05. I European Cup, Munster, Germany.
- March 01-02. Spring Cup, Los Angeles, USA.
- April 05-06. II stage of the European Cup, St. Petersburg, Russia.
- May 17-18. III European Cup, Viljandi, Estonia.
- June 14-15. IV stage of the European Cup, Latvia.
- July 19-20. V European Cup, Estonia.
- August 16-17. VI European Cup, Minsk, Belarus.
- September 06-07. VII European Cup, Kiev, Ukraine.
- October 18-19. VIII European Cup, Moscow, Russia.
- November 15-16. IX European Cup, Latvia.

Ph: 001 949 290 3122
Registration - info@novussusa.com

*If You Want To Be The Best,
You Have To Beat The Best!*
DO NOT COPY

COOPERATION PARTNERS

Daugavas Vanagu Fonds

The American Latvian Association

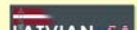
DIENVIDVALDZIBAS
LATVIŠU BIEŠOTĀBĀ

www.novussusa.com

EverClean
Proud Partner

www.latvianusa.com

TechSOLA
Making IT Connections

Ceļojums uz Jaunzēlandi un Austrāliju

Pērn novembrī Kate un Juris Riekstiņi devās ceļojumā uz Kuka salām, Jaunzēlandi un Sidneju Austrālijā.

E-pasta vēstulē Juris pastāstīja, ka Jaunzēlandē ir daudz aitu un ļoti skaista daba, kas atgādina Ziemeļkaliforniju. Jaunzēlande esot ļoti dārga, bet satiktie cilvēki bijuši draudzīgi un izpalīdzīgi. Sidnejā Kate un Juris Riekstiņi aizgājuši uz Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībām latviešu namā un aprunājušies ar vietējiem latviešiem.

Ceļā no Kuka salām uz Jaunzēlandi

Kuka salas lagūna

Milforda fjords Jaunzēlandē

Kuka salās tapat ka Jaunzēlandē un Austrālijā brauc pa ceļa kreiso pusi

Aitu ranča Jaunzēlandē

Salda uzvara balles deju konkursā Kalifornijā

Irvine Marriot Hotel 18. janvārī notika starptautiskas balles deju sacensības – *California Classic Dance Festival*, kurās piedalījās arī Līva un Dāvids Raiti (Wright), savā kategorijā iegūstot pirmo vietu un saņemot uzvarētāju medaļas. Viņi 1. vietu ieguva arī sacensībās 26. janvārī Birmingemā, Anglijā, pērn – Ķīnā un Francijā.

Balles deju dejošana ir ļoti dārgs vaļasprieks. Visās sacensībās ir samērā augsta dalības maksa, jāmaksā par viesnīcu istabām, lidojumu biļetēm, kleitai nereti ir auto cena, turklāt kleitas jāmaina, vairākās sacensībās pēc kārtas nav ieteicams tērpties tajā pašā. Nemitīgi jātrenējas, ne mazāk kā sportistiem, jāmeklē un jāsazinās ar deju skolotājiem, jo katram ir kāds derīgs ieteikums, kilometriem jābrauc uz stundām. Maksa par deju stundu nav maza, tā, protams, jāsedz pašiem (nav tik daudz latviešu organizāciju, no kurām lūgt atbalstu!). Deju skolotāji bieži ir sacensību žūrijas locekļi, un sporta veidā, kurā rezultātu neizšķir metri un minūtes, vērtējums nereti atkarīgs no viņiem un ir ļoti subjektīvs. Taču dejojotāji nesūdzas, viņi dejo tāpēc, ka viņiem patīk to darīt, un ikvienam sacensību dalībniekam vienmēr ir kluša cerība, ka kādu dienu paveiksies.

Foto: Līga Svīksa

Tālos ceļos – no Kampučijas uz Austrāliju

Pērn oktobra biļetenā bija ziņots, ka Mona Godfreja devusies uz Kampučiju, kur plānoja uzturēties apmēram gadu. Plāni mainījās, tagad viņa aizbraukusi uz Austrāliju, dzīvo kādas ģimenes viesu mājīnā un trīs reizes nedēļā apmāca šīs ģimenes divus bērnus, puisīti un meitenīti, četrus un sešus gadus vecus. Ar datora palīdzību viņa sagatavo programmas divām jogas studijām Kalifornijā, nepalaiž gažām izdevību baudīt dabu un meklē jaunas iespējas. Mona iegādājusies ģitaru, spēlē un dzied. Pavasarī viņa domā ceļot tālāk. Jauniem visa pasaule atvērta, visur viņus gaida un labprāt uzņem. Kāpēc neizmantot izdevību? Monas vecāki ļoti gaida meitu mājās!

Mona Godfreja Kampučijā – ar bērnu var sarunāties arī bez vārdiem

Kurš vēl tā var? Mona Godfreja labprāt iemācīs, ja vien ir vēlēšanās

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tāl.: 323-664-6216;
www.baltic-crossroads.com

Galerija atvērta katru dienu!

Vienas ģimenes četru paaudžu pārstāves

Foto: Valdis Ķeris

Vidū vecvecmāmiņa Jordisa Elfa Teriņa (96½ gadu) ar mazmazmeitiņu Emmu Olgu Saviču (10 mēnešu) klēpī, pa kreisi viņas meita Ivete Ķere Mīde (Meade), pa labi mazmeita Lāra Ķere Saviča (2014. g. 27. janvārī)

CNN laika ziņu pareģe Indra Pētersone labi pazīstama ASV un Latvijā

Pasadenā 10. janvārī *Langham Hotel* notika ikgadējais *CNN Worldwide All-Star* saiets, uz kuŗu tāpat kā citus gadus ieradās daudzi ievērojami televīzijas un radio darbinieki. Viena no saieta zvaigznēm bija CNN laika ziņu pareģe Indra Pētersone.

Latvijas izdevumu „Neatkarīgā Rīta Avīze” vakara ziņās 24. janvārī un Delfu izklaides ziņās 27. janvārī lasāms, ka Indras Pētersones vecāki ir latvieši, viņa dzimusi un augusi Losandželosā, prot latviešu valodu, labi zina Latvijas vēsturi, ir sertificēta meteoroloģe, ieguvusi bakalaura gradu atmosfāiras fizikas zinātnēs. Indra Pētersone ir ASV meteoroloģijas dienesta oficiālā biedre un 2011. gadā izvēlēta par Losandželas labāko meteoroloģi. Indras vaļasprieki ir ceļošana un virpuļviesuļu „medīšana”. Rakstu autori nezināja un tāpēc nav pieminēts, ka Indra mācījusies Losandželas latviešu skolā, vairākas reizes bijusi Latvijā, arī pērnvasar Dziesmu un deju svētku laikā.

Pie abiem rakstiem pierakstīti gan pozitīvi, gan negatīvi komentāri, protams, anonīmi. Kāds aicina atcerēties vārdu, ko Ēvalds Valters novēlēja mūsu tautai pēc tam, kad bija pacēlis pils Svētā gara tornī Latvijas karogu. Tas vārds bijis: „vien-prā-tī-bu”!

Indra Pētersone *CNN Worldwide All-Star* sarīkojumā bija viena no spožākajām zvaigznēm

Vecmāmiņas piedzīvojumi Šanhajā

Biļetena lasītājiem jau ne reizi vien esmu stāstījusi par Ķīnā redzēto. Nu krāšņos piedzīvojumus papildina neaizmirstams pārdzīvojums – mazdēliņa nākšana pasaulē. Meitas Zanes vīrs, parīzietis Martins ir inženieris, Šanhajā strādā jau gadus sešus. Izvēloties slimnīcu, kuŗā mazulim nākt pasaulē, jaunie uzklausi daudzus ieteikumus, izmantoja arī informāciju tīmeklī. Topošiem vecākiem bija jāpārvar ne viens vien šķērslis, jo eiropiešiem Ķīnas noteikumi un tradīcijas nav tik viegli izprotamas. Lai nu kā – pārpildītajās poliklīnikās jaunie vecāki varēja virināt durvis, uz kuŗām bija it kā maģiskais uzraksts: VIP. Taču sonografijai, analizēm, sarunām ar medicīnas darbiniekiem gaŗo rindu dēļ pagāja vai puse dienas.

Jaunie tēvi (un radi) topošo māmiņu ārpus mājas visur pavada. Uz ielas grūtnieci vienu neieraudzīt. Mana Zane allaŗ bijusi ļoti patstāvīga, vēl pēdējās dienas pirms dzemdībām viņa aktīvi pārvietojās pa lielpilsētu, tikās ar lielā mākslas projekta pasūtītājiem, sprieda par darba pabeigšanu, kas sareŗģītības dēļ bija ļoti aizkavējis. Vienīgi uz Pekinu, kur šis projekts tika īstenots, viņa vairs nespēja atkārtoti aizbraukt, viņas vietā to izdarīja Martins. Ķīnā darbavietās illūziju nav – nebūsi spējis projektu pabeigt, uz samaksu neceri.

Dzemdību nams jaunajiem vecākiem jāizvēlas jau grūtniecības pašā sākumā, un nekādas maiņas gandrīz nav iespējamās. Zane un Martins izvēlējās Sarkanās mājas slimnīcu – tā ir iespaidīga, vairāk nekā 100 gadu veca daudzstāvu celtnē, kuŗas jauno korpusu nopētot, jāatgāŗ galva. Kopā ar meitu un znotu devos uz turieni divas dienas pirms ķeizargrieziņa (bērns bija ļoti liels, turklāt nabas saite aptinusies ap kakliņu). Mums parādīja četrvietīgu, divvietīgu un vienvietīgu istabu, lai izvēlamies. Par četrvietīgo nevarēja būt ne runas, jo Ķīnā visi radiņieki bez izņēmuma jauno māmiņu apmeklē jau pirmajās stundās pēc bērniņa piedzimšanas. Manuprāt, diezgan neapdomīgi: nāŗ ar ielas apaviem, neuzvelk nekādu virsvalku, bet ievelas pie dzemdētājas āra drēbēs, arī rokas mazgāŗ neviens nesteidzas.

Stipra ir tautas tradīcija – dzimtas lokā placentu apēst, iepildītu, piemēram, pelmeņos. Ķīnā placentas var arī pārdot un nopirkt, redzēju kaltētas aptiekās.

Zani pēc operācijas ratiņos iestūma palātā, un Martins viņai sekoja, nesdams placentu plastmasas maisiņā! Mēs visi vēlāk nolēmām, ka „otra puse”, kā latvieši mēdz saukt placentu, jāaprok zem koka. Tā dara arī daŗi ķīnieši. Ozolu dāŗzā pie mūsu 31 stāva mājas neatrast, nopriecājos, ka vispār izdevās sadabūt lāpstu un atrast vietu, kur zeme nav cieta ka akmens. Tas viss notika naktī un ir humoreskas cienīgs stāsts.

Zanes pēcdzemdību palāta bija diezgan ērta (tādas

cenšas piedāvāŗ turīgiem ļaudīm un ārzemniekiem) un gana dārga, turklāt par it kā slimnīcā pašsaprotamo – padubi, masāŗu bērniņam u. c. jāmaksā papildus. Jaunajam tēvam atļauts palikt kopā ar sievu gan pirms, gan pēc dzemdībām. Istaba gluŗi kā viesnīcā: ar divām atsevišķām un vienu izvelkamo gultu, duŗu un tualeti, ūdens balonu, ledusskapi, mikroviļņu krāŗni un televīzijas aparātu. Netrūka arī maza balkoniņa, kur izkāŗt un izŗāvēŗ divielŗsus. Gultas veļu un pidŗamu apkopējas Zanei mainīja pēc pieprasījuma, pirmajās dienās pēc operācijas medicīnas darbinieki ne tikai rūpīgi mazgā un apkopj dzemdētāju, bet arī apmāca radīņiekus. Redzēju, kā priecīgie jaunie tēvi, apkrāŗvuŗies ar bļodiņām un sainīŗiem, laimīgi staigāja pa gaitēņiem un braukāja ar celtni. Vienas, ļoti svarīgas latvieŗu tradīcijas Ķīnā man pietrūkst – laimīgo seju zem dzemdību nama logiem (tās redzēt bija tik pierasts padomju laikos, pirms tam un arī vēlāk), jo ņeit, kā jau teicu, katrs var nāŗt un iet, kad vien grib. Pie sienas bija saraksts ar viesu stundām, bet ko gan visu nesaraksta!

Visvairāk mani pārsteidza, lūŗ, kas: operācijas zālē Zanei iedoti mazi svāŗiņi, ar kuŗiem sverama higieniskā pakete – cik daudz asins satek noteiktā laika vienībā; mātei un bērnam temperatūru mēŗa ausī, uz mirkli tai pietuvīnot tādu kā mazu revolveri – sīks knīŗķis, un temperatūra zināma; ņēlsirdīgās māŗiņas bērnu aprauga ik stundu un visu pieraksta, viņas arī apmāca, kā bērnu barot un pastāsta daudz ko citu, mātei noderīgu.

Vissmieklīgākais ņķiet notīkums ar melnā baloŗa viru, kādu dzemdētājai Ķīnā pierasts baudīt gadu simtiem. Zanes daktere piecu dienu laikā palātā ienāca tikai pāŗis reiŗu, un tas gadījās tieŗi brīdī, kad Zanes gādīgā auklīte (tā Ķīnā pierasts dēvēŗ māŗkalpotājas) tikko ieradusies ar divielŗ ietītu viras katliņu... Izvēŗsās nopietna saruna (ārstes un ņēlsirdīgās māŗas viedokli krasi atŗķīŗās), bet diemŗēl man nebija lemŗt ņo sarunu izbaudīt, jo Zanei vēl pietrūka spēka, lai visās niansēs to pāŗtulkotu. Viru nāŗcās apēst man, lai auklīte neapvainotos. Arī jaunais tēvs un pēc lielā notīkuma atsteīguŗs Zanes kollēŗes par tradīcionālo ēdienu nekādu interesi neīzrādīja, jo nekādu apetīti tas neīzraisīja – katlā peldēja kāŗns putns ar visu knābi.

Mūsu mazais ņanhajietis pasaulē ieradās 2013. gada 26. novembrī pulksten deviņos un vienpādsmit minūtes no rīta. Īstais laiks būtu bijis 28. novembris, bet tika nolēmŗt negādīt, jo ķīnieŗi ciparu 8 ļoti iekāŗo jebkuŗā kombinācijā, tad katrā zālē vienlaīkus esot vīsmaz četras dzemdētājas, un āŗstiem neesot laika katrai tuvoties. Zanes dēliņŗ piedzimstot izskatījās kā divus mēŗeŗsus vecs: svēŗa 4,6 kg, visā gaŗumā viņu pat neīzmēŗīja, to izdarī-

jām mājās – 60 cm. Nākamais bērniņš, kas piedzima drīz pēc tam tajā pašā telpā, kur mūsējais, svēra tikai 2,5 kg.

Tūlīt pēc operācijas dzirdējām pirmo amizanto stāstu par mazdēliņa piedzimšanu – divi asistenti, kuŗi palīdzējuši chirurgēi, nav varējuši atrast, kur bērnam galviņa (jo galva taču parasti ir tumša, var teikt – melna!). Mūsējais ir izteikti blonds (es tūlīt atcerējos franču filmu „Slaidis gaišmatis ar melnu kurpi”). Zilās actiņas pavēris, mazdēliņš diezgan aizdomīgi nopētīja personas, kuŗas platiem smaidiem viņu sagaidīja pasaulē, kur viņam nācies ieceļot tik pēkšņi un nu jātiek galā ar daudziem pienākumiem: pašam jāēd, pašam jāiemieg un jāpacieš nemitīgā ģērbšana un pārgērbšana, dakteru apskates, apstrādes un masāžas.

Bērniņa nākšana pasaulē ir uzņēmējdarbības nopietna nozare – tā var apgalvot ikvienā valstī, jo zīdaiņiem un viņu māmiņām saražots ļoti daudz preču.

Slimnīcas pēcdzemdību palatā, kad gaidīju ierodamies jauno pilsoni, durvis nemitīgi virināja aģenti ar reklāmu lapiņām rokās. Mēs jau sen zinājām, ka Zanei piedzims puisēns, bet ķīniešu vecākiem vairs nesaka, kas gaidāms – zēns vai meitene, jo vienu laiku notika pārāk krasa dzimuma „atlasē”, pasaulē tika laisti gandrīz tikai zēni. Dēls nozīmē, ka vecāki no viņa saņems pensiju un sociālo nodrošinājumu līdz mūža galam.

Netiku gudra, kas tie par piedāvājumiem. Vēlāk Zane man paskaidroja, ka tās ir reklāmas īpašām dāvanām, kuŗas jaunie vecāki tradicionāli pasniedz radiem, draugiem, kollēģām (Zane tās izdalīja arī daudzdzīvokļu mājas vārtsargiem un tehniskajiem darbiniekiem). Dāvanu kastītē ietilpst obligātā „sarkanā ola” (novārīta, konservēta vai šokolādes), dažādi cepumi un konfektes. Kastīšu saturam un noformējumam tiek piedāvāti neskaitāmi varianti. Manējie, reklāmas papētījuši, nolēma dāvaniņas komplektēt paši, tā ir arī pulka lētāk.

Ielā iepretim dzemdību namam ir neskaitāmi veikaliņi, kuŗos piedāvā preces grūtniecēm, jaunajām māmiņām un mazuļiem. Gandrīz visas mantas ir ļoti dārgas. Īpašs piedāvājums – puķu pušķi un augļu grozi. Ārsti gan iesaka jaunajām māmiņām pirmajās dienās pēc dzemdībām uzturā lietot vienīgi kivi. Uz dzemdību namu atnestās puķes neliek vāzēs, bet novieto gaitenī pie laimīgās māmiņas istabas durvīm vai arī aizsprauž aiz aizsargsienas ratiem, kuŗos pacientes pārvadā. Starp daudzajiem košajiem reklāmas piedāvājumiem, manuprāt, visvērtīgākā bija kāda necila izskata lapiņa no... „Putru nama”, to bija uzmeklējis pats jaunais tēvs. Nezinu, kur šis nams atrodas, bet tā darbinieki ļoti čakli uz palātām piegādāja ēdienu. Gods kam gods – kamēr Zane ēda dažādas putriņas, mazajam nebija ne aizcietējumu, ne caureju.

Puisītim ir trīs vārdi – Drago (asociācija no vārdiem

„pūķis” un „dārgais”), Nikola (znota tēva vārds) un Artūrs (mana tēva vārds). Pēc tam, kad no Parīzes ieradās viņa vectētiņš un vecmāmiņa, mums visiem pāris vakaru aizritēja rokdarbos – lokot un piepildot 100 dāvanu kastīšu! Kopīgs darbs, kā zināms, ļoti satuvina. Jaunās ģimenes skaistajā dzīvoklī nemitīgi skanēja četras valodas (angļu, franču, ķīniešu un latviešu), bet kastīšu locīšanas un piepildīšanas laikā iztikām bez tulka – līdzās saldi guļošajam mazulim valdīja patiesa jautrība.

Drago vēl nebija piedzimis, kad viņa franču vecvecāki man atsūtīja vēstuli, kas mani ļoti aizkustināja, un atbildē rakstīju: pēc gadiem četriem, pieciem mums vairs nebūs jāmeklē tulks – tas būs mūsu mazdēliņš! Znota vecākiem Drago ir ceturtais mazbērniņš, man – trešais. Gan viņu, gan mana vecākā dēla ģimenē aug dvīnīši.

Droši vien biļetena lasītāji vēlas uzzināt, kādas ir ķīniešu tradīcijas pēc tam, kad jaunā māmiņa atgriežas savās mājās. To esot daudz, un nereti tās arī ievērojot, piemēram, ilgu laiku nemazgāties, netīrīt zobus, negriezt matus, neizkāpt no gultas. Tikai ēst un pabarot zīdaiņi. Pārējos darbus paveic tuvinieki. Jaunajām māmiņām uzceltas arī īpašas pēcdzemdību viesnīcas, bet tajās pakalpojumi ļoti sadārdzinājušies. Ikviens, kam rūp jaunās māmiņas veselība un sirdsmiers, var algot apteksnī. Apmēram simts dienas māte un bērns no mājas ārā nerādās, mazuli nedrīkst arī fotografēt. Ir tikai viens izņēmums – šajā laikposmā tēvs ar kādu no radniekiem jaundzimušo sapoš neparastam gājienam, lai viņu pārnestu vismaz septiņiem tiltiem, tādējādi simboliski padarot vieglāku viņa dzīves ceļu nākotnē. Vai gan daudzo rūpju pārņemtai jaunajai māmiņai laiks papriecāties par pašas zīdaiņi, kad tas sagādā visvairāk prieka? Ne velti mūsu tautas gudrība atgādina: „Mazs bērns spiež klēpi, liels sirdi.” Šis atgādinājums īsti iekrīt prātā tikai, kļūstot vecmāmiņai.

Nesen Ķīnā atcelts aizritējušā gadsimta 70. gados pieņemtais likums, lai ierobežotu iedzīvotāju skaita palielināšanos – divi bērni varēja būt, ja abi vecāki ir no vienbērna ģimenes. Tagad divi bērni drīkst būt pāriem, ja viens no viņiem bijis vienīgais bērns. Protams, Ķīnā netrūkst „neoficiālo” bērnu, kāds slavens režisors par saviem diviem „vīrsnormas” bērniem valstij maksājot milzīgu naudu. Man izdevās parunāt ar kādu „neoficiālo” meiteni, ko viņas vecāki bija atļāvušies laist pasaulē, kad uzzināja, ka pirmais bērniņš ir smagi slims.

Naktīs baroju mazuli no pudelītes ar māmiņas pienu un caur lielajiem logiem veļos debesīs. Reizēm labi var redzēt zvaigznes, ja vien nav smaceņa un miglas blāķu. Gaismas deg arī debesskrāpju logos un zīnu – tur noteikti kādas mīļas rokas apkopj jauno pilsoni un dzied viņam šūpuļdziesmu.

Anita Mellepe

Kāpēc tagad arī es Šanhajā eju pa ielas vidu

Trīspadsmit gadu laikā, kopš mana meita Zane dzīvo Ķīnā, viesojos pie viņas jau astoto reizi. Katra reize bijusi citādāka, pamazām sāku labāk saprast daudz ko no varenās austrumtautas gara, bet nekādi nevarēju pierast, ka Zane tāpat kā vairākums pamatiedzīvotāju lepnī iet pa ceļa braucamo daļu, kamēr es cītīgi tipināju pa ietvi un kā cāļu māte saucu savu bērnu malā. Meita allaž (ne tikai gaŗo kāju dēļ) jau pirmajās minūtēs bija lielā gabalā, bet es, tik tikko pinos uz priekšu, lai gan arī mana gaita ir pietiekami ātra. Taču tagad arī es staigāju tāpat kā vietējie – pa ielas vidu! Vai Ķīnā ielām nav ietvju? Kā nu nav, bet tās nav tikai staigāšanai.

Ietves vārda īstajā nozīmē ir tikai un vienīgi pie lielajām ielām, un nereti pati iela (piemēram, daļa Naņdzjinas ielas) paredzēta vienīgi kājāmgājējiem. Lielajās ielās, pa kuŗām auto plūst vismaz sešās joslās, kājāmgājēji tomēr pamet skatu uz satiksmes regulētājgaismu pusi.

Pēdējā laikā Šanhajā ļoti aktīvi kļuvuši sabiedriskie ielu regulētāji – viņi ar karodziņiem rokā cītīgi atkārtoti pašu, ko rāda satiksmes gaismas, taču skaidri jūtama individuāla pieeja – kārtības neievērotājiem tiek vēltīti izteiksmīgi žesti, skati un svilpieni!

Ielu ģeogrāfija un ģeometrija ir pavisam vienkārša – jo mazāka ieliņa, jo šaurāka ietve, jo lielāka garantija, ka gājēji pārvietojas tikai pa ielu un uz ietvi pat neskatās. Ķīnā ietve, īpaši pilsētas vecajā daļā (turpat līdzās saceltas pārmodernas ēkas) ir tāds kā neskaitāmu mazo veikaliņu, remontdarbnieku, kantorīšu, ēstuvīšu, frizētavu, masāžas kabinetu utt. kopīgais sliekšnis un pagalmis.

Ko cilvēki dara uz šī sliekšņa? No rīta gatavo brokastis, mazgā traukus, drēbes, matus, arī mīļoto sunīti, tīra zobus, jo cementa koplietošanas izlietnes atrodas tieši uz ietves. Kas notiek daudzās iestādēs, var uzzināt, paskatoties uz to balkoniņiem, virs logiem vai iepretim kokos un krūmos: divielīši ir kā reklāmas karogs masāžas kabinētiem – nāciet, esat gaidīti!

Uz ielas, kad vietējie pa īstam pamodušies, tiek vēdināti arī bērnu dibentiņi, putnu un kaķu būrīši; ja laiks labs, ārā iznāk visa dzīvā radība, gan omulīgi sildoties mīļās saulītes staros, gan savējo vidū parunājoties, pavingrojot, padejojot vai klausoties mīļākos mūzikas skaņdarbus.

Bērni un pensionāri ir īpaša tautas daļa, bet ko dara strādātāji un darba darīšanās skrejošie? Viņi paspēj uz ielas salāpīt uzvalka piedurkni, salabot kurpju pazoli, izgatavot jaunu atslēgu mājas durvīm, noskūt bārdu, apgriezti matus, ja vairāk laika – palūgt lietpratējam apkopt kāju nagus un vienlaikus noklausīties lekciju par universāliem līdzekļiem, kuŗi varzācis iznīdējot neticami iedarbīgā ātrumā. Zobus raujam gan neesmu uz ielas nevienu

Pamēģiniet tikt uz priekšu pa ietvi šajos, nebūt ne pārslogotajos posmos

līdz šim Šanhajā redzējusi, bet tādi kā ātrie sāpju mazināšanas punkti labi apskatāmi caur lielo stikla logu – ja tev kas sāp, ienāc, palīdzēsim! Arī aptiekās darbinieki ar zāļu pircēju izrunājas gaŗi un plaši. Protams, visvairāk uz ietvas redz kustamies mutes, jo gandrīz ikvienas kādas mazās ēstuvītes galdīņš novietots arī ārpus pašaurajām telpām; pa ielu nemitīgi virzās dažādu pankūku, kastaņu un citu kārumu (tie čurkst uz pannām vai maiziem iesmiņiem un reizēm pat svilina mēli) cepēju pārvietojamie divriči vai trīsriči, tiek stumtas mucas ar saldiem kartupeļiem un kukurūzu. Pa ielām kā skudras tek augļu pārdevēji, vilkdami vai stumdami milzīgas apelsīnu, mandarīnu, pamelo un citu sezonas augļu krājumus. (Apelsīnus ar visiem zariem un lapiņām turu savā istabā kā dizainisku akcentu, ar nostalgisku smeldzi domājot par Kaliforniju!)

Uz ietvēm nemitīgi notiek tirdzniecība ar zeķēm, šallēm, cimdiem, cepurēm, roku un ausu sildītājiem, piedurkņu aizsargiem (Eiropā tādi redzēti ierēdņiem, lai uzvalkam elkoņos neizplīstu caurumi un nenotriektos krekla manšetes). Izgājusi no mājas, nekad nevaru iedomāties, ko man piedāvās jau pirmajās trīs minūtēs: pulksteņus, rotaslietas, apakšveļu, puķes, bērnu rotaļlietas, kabatas tālruņus, šķēres, nažus, senlietas utt. Tie, kuŗiem nekur nav jāsteidzas, var stāvēt pie ielas krustojuma un gaidīt, ko čaklie ražotāji piedevīs klāt!

Lielum lielo ietves daļu aizņem mopēdi un divriteņi (daudzviet tiem ar baltu svītru norādīta oficiāli atļauta teritorija, bet kaut kur tie jānovieto arī visšaurākajās vietās), veikalu preces, kuŗas lielos apjomos tikko aizvestas vai atvestas. Var teikt, ka ietve ir lete ielas gaŗumā.

Uz ietves saiņo un loka kastes, pārtin stieples un darina žogus, metina un slīpē vadus un caurules, labo braucamos un darbarīkus, lāpa gultasveļu un apakšveļu.

Virš ietves dažviet sakarināta tik liela mantība, ka gandrīz nevar redzēt debesis: pa dienu žāvējas veļa un apavi, kaltējas zivis, dārzeni, desas un šķiņķi.

Protams, ikvienu uz ielas kaut kas iepriecina visvairāk, mani, piemēram, cukurniedru vai granātābolu sulas spiedēju tuvošanās. Lētāk par diviem dolariem gan glāze ar vitamīnu dzērienu nav iegādājama. Viss, itin viss Šanhajā kļuvis dārgāks, tā ir viena no dārgākajām un arī interesantākajām pilsētām pasaulē.

Uz ielas var arī uzzināt savu likteni, pagātņi, tagadni un nākotni. Žēl, ka vienīgi ķīniešu valodā, jo es nūdien nenociestos neiepiņķerējusies šajā dēkā. Protams, uz ielām aģenti, tērti amizantos kostīmos, dala arī preču un pakalpojumu reklāmas.

Kas uz ielas sarūgtina? Šur tur redzamas neapzinīgo suņu īpašnieku vizītkartes, pagrēko arī mātes, kuŗām bērns steidzīgi jāsēdina uz podiņa, diemžēl arī viens otrs

Pēc veļas izmazgāšanas ziepjūdens noskalo arī ielu (izlietoto ūdeni tieši uz ielas izlej arī no masāžas kabineta un citām vietām)

Gan veci, gan jauni uz ietves spēlē dažādas spēles; vecie – galvenokārt tradicionālās, jaunie – kārtis, ja rokas nav aizņemtas, turot pie auss kabatas tālruni vai lietojot planšetdatoru

Ietve ir laba vieta sarunām (mīlulim sunītim kājās zābaciņi ar rāvējslēdzēju)

pieaudzis vīrietis, vajadzības spiests, necenšas meklēt bezmaksas sabiedrisko tualeti, kādu Šanhajā ir pietiekami daudz.

Toties sētnieki allaž tīros, zildzeltenos formas tērpos un cepurītē pa savu teritoriju rosās cauru dienu, galvenokārt tie ir gados jauni cilvēki. Īpaši strādnieki mazgā pat ielu nožogojumus, laista daudzum daudzās kastēs iedestītās puķes. Pēdējā laikā iecienītas stādījumu sienas, īpaši skaistas tās ir pie pilsētas galvenās promenādes Bunda. Uz lielajām ielām var redzēt arī ubagotājus, dažiem apģērbs šķiet palienēts no teātra, un skaidri redzams, ka netīrās basās kājas ir... nokrāsotas (netrūkst veiklu darboņu, kuŗi tādējādi pelna naudu – „ubagotāji” tiek nolīgti darbā, gluži kā dažviet Rīgā vai Ņujorkā).

Ko uz ielas neredz? Jauniešus skūpstāmies vai citādi atklāti izrādam savas jūtas; alkohola lietošanu un piedzērušos individuus; salīdzinot ar Ņujorku, arī pīpētāji uz ielas nav bieži pamanāmi. Toties daudzi pīpē telpās, pat masāžas kabinetos, bet, ja viņiem aizrāda, tūlīt šo kaitīgo nodarbi pārtrauc.

Vakaros kustība ielā nepierimst, bet uzsit jaunu vilni: tiek ēsts, pirkts un pārdots uz nebēdu. Nekur neredz skābu seju un nav jūtama neapmierinātība par notiekošo. Nez kas notiktu ar rīdzieniekiem un losandželosiešiem, ja kaut tikai trīs dienas ielās valdītu ķīniešu ierašas?!

Man ļoti patīk staigāt pa Šanhajas ielām, jo nekad nav gaŗlaicīgi. Pamazām rodas draudzīgi paziņas: nama vārta dežuranti, tvartu, augļu un saldumu tirgotāji, kuŗi labi pazīst un steidz apmierināt klienta gaumi. Piemēram, mazajās pelmeņu pārdotavās blakusmāju iedzīvotāji bez lieka vārda noliek savu līdzpaņemto trauku pārdevējam uz galda, un viņš labi zina, kas un kādas garšvielas traukā jāsaliek.

Visvairāk lepojos ar pazīšanas pastā, turienes kartībnieks (nezinu, kā lai citādi sauc formā tērpto vīru) mani goddevīgi sveicina arī ārpus darbavietas. Savukārt es nebeidzu priecāties par viņa nevainojamo stāju un uniformu. Lietus laikā viņš virs savas formas cepures uzmauc... caurspīdīgu dušas cepurīti.

Pats par sevi saprotams, ka ietve ir sarunu un darījumu slēgšanas vieta. Vārda vistiešākajā nozīmē te tiek mazgāta nauda – pie remontdarbnīcām netīrā tiek samesta lielā ūdensblodā, jo tiem, kam darīšana ar eļļām un dzelžiem, arī rokas visu dienu ir apķepušas.

Pa ielu uz priekšu jātiek visa veida transportlīdzekļiem un, kad tā pārpildīta, braucēji ar divriteņiem pārvietojas pa ietvi. Lūdzu sakiet, kā man un citiem apzinīgiem kājāmgājējiem iespējams pa ietvi tikt uz priekšu? Tālab, lai gan tālumnieki ļoti pareizi aizrāda, ka iet pa ielas vidu ir nekultūrāli, man jāpielāgojas apstākļiem. Galu galā dzīvē tieši vecmāmiņām laika ir vismazāk.

Anita Mellepe

Lūdzu, ikviens var uzzināt sava likteņa skaidrojumu austrumu dimensijās

Saulains svētdienas rīts kā radīts daiļiem rokdarbiem

Anita Mellepe Šanhajā

Grāmata par mūziķi Igoru Grapu

Vijolnieces, mūzikoloģes, pedagoģes Ineses Žunas 2012. gadā Rīgā apgādā Mantojums izdotā, 200 eksemplāros iespīestā grāmata „Kāda mūziķa dzīves stāsts” neatstās vienaldzīgu nevienu mūziķa mīļotāju.

Igors Graps 1994. gadā ierunāja savas atmiņās audiokasetēs, kas kļuva par pamatu grāmatai.

Igors Graps dzimis 1925. gada 3. septembrī Liepājā dziedoņu Aleksandra Jāņa un Katrīnas Elvīras Grapu ģimenē. Ģimene pārcēlās uz Rīgu, vecāki aktīvi iesaistījās kultūras dzīvē. Māte piedalījies vairākās brīvdabas izrādēs, kuŗu režisors bija Jānis Muncis (1886-1955), un masu skatos

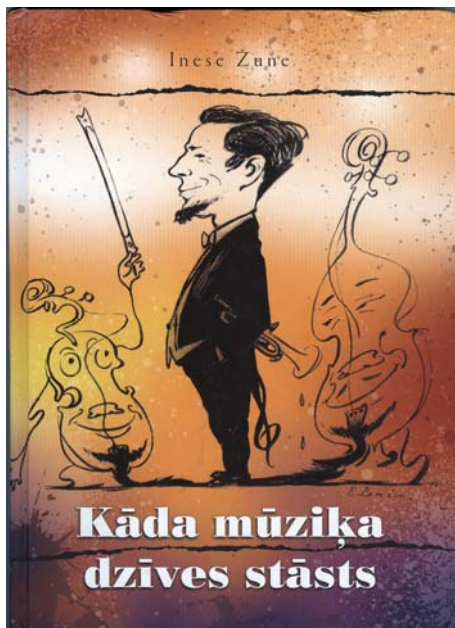
iesaistīja arī dēlu. Jānis Muncis Losandželosā dzīvoja, mācījās, strādāja jau aizritējušā gadsimta 30. gados, pēc Otrā pasaules kara 1947. un 1948. gadā Vācijā vadīja Augsburgas latviešu tautas augstskolu. Uz Losandželosu viņš atkal atbrauca 1949. gadā.

Igors Graps piedalījās raidlugu iestudējumos Radio bērnu drāmas ansablī, mācījās spēlēt čellu, viņa skolotājs bija Latvijas konservatorijas prorektors Alfrēds Ozoliņš. Otrā pasaules kara beigās I. Grapu iesauca Latviešu leģionā un nosūtīja uz Vāciju. Bēgļu gaitās uz Vāciju bija devušies arī viņa vecāki un brālis Aleksandrs Graps. Krievi Igoru Grapu sagūstīja un kopā ar citiem gūstekņiem nosūtīja uz Krieviju, Komī republikas pilsētu Uchtu. Igoru Grapu pieņēma Uchtas pilsētas teātra orķestrī, viņš iemācījās krievu valodu, iepazinās ar daudziem dažādu tautību talantīgiem māksliniekiem, kuŗi bija apsūdzēti par valsts nodevību un spiegošanu.

Igors Graps tikai vēlāk uzzinājis, ka tēvs un māte Vācijā vadījuši privātu dziedāšanas studiju, tēvs bēgļu nometnē Memmingā nodibinājis latviešu kori un ar to 1947. gada 25. maijā piedalījās Dziesmu svētkos Eslingā. Brālis Aleksandrs Minchenē Georga Frīdriha Hendeļa vārdā nosauktajā konservatorijā mācījies spēlēt klarneti.

Pēc atbrīvošanas no gūsta Krievijā Igoru Grapu nosūtīja uz Igauniju, viņš spēlēja Narvas kaŗavīru orķestrī un pēc demobilizācijas devās uz Rīgu, taču tur nevarēja piekristīties, tāpēc atgriezās Igaunijā, apprecējās ar igauņieti Salmi, piedzima divi bērni. Dēls Gunnars Graps bija Igaunijā leģendārs rokmūziķis un dziedonis, miris 2003. gadā 52 gadu vecumā ar sirdstrieku. Meita Gaida apprecējās ar diriģentu Paulu Megi.

Pauls Megi bija Latvijas Nacionālā simfōniskā orķes-

tra diriģents no 1991. līdz 1994. gadam; no 1995. gada līdz 2004. gadam Igaunijas Nacionālās operas diriģents, kopš 2004. gada Upsalas (Zviedrija) kamerorķestra diriģents. Gaida Megi mirusi 2008. gadā.

Igors Graps tomēr atgriezās Latvijā, no jauna iestājās konservatorijā, kādu laiku strādāja dzimtajā pilsētā Liepājā, vēlāk pārcēlās uz Cēsīm un mūziķas skolā vadīja čella klasi. Viņš kļuva arī par diriģentu Vidzemes kamerorķestrim, ar kuŗu viesojās ārzemēs – Zviedrijā un Cēsu sadraudzības pilsētā Achimā.

Igora Grapa darbs Cēsu pilsētas labā ir atzinīgi novērtēts – 2000. gadā viņam piešķirta balva „Cēsnieks”.

Uz Igoru Grapu 75 gadu jubilejas koncertu 2000. gadā un 80 gadu jubilejas koncertu 2005. gadā ieradās brālis Aleksandrs Graps ar dzīvesbiedri Karolīnu no Losandželosas. Igors Graps miris 2013. gada 18. martā Cēsīs.

Grāmatas beigās ir garš pieminēto personu rādītājs, tajā var atrast arī Oskara Saulespurēna vārdu, kas bijis viens labākajiem Latvijas saksofōnistiem, džeza celmlauzis Latvijā (miris 1998. gadā). Viņa dēls Mārtiņš Saulespurēns dzīvo Rīgā un Losandželosā, ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

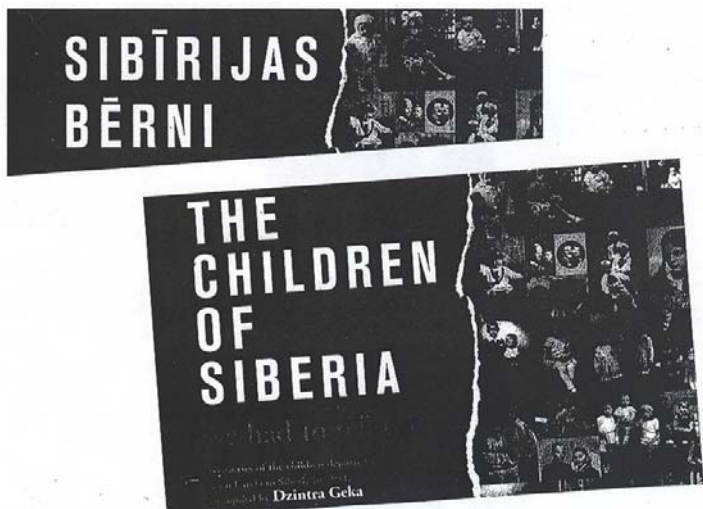
Komponists Uģis Prauliņš e-pasta vēstulē rakstīja: „Mārtiņš Saulespurēns ir unikāla personība, viņš radījis BLUE mikrofōnus, kuŗiem ir jābūt gandrīz katrā lielākā skaņu studijā. BLUE joprojām attīstās pasaules līmenī, Latvijā top jauni izgudrojumi. Mārtiņš Saulespurēns daudz palīdz jaunajiem Latvijas izgudrotājiem, lai viņi Kalifornijā atrastu partnerus.”

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīnāt kliņģeri, pīrāģus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993 1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024 e-pasts: pegijat@inbox.lv vai: pegijakalninataube@yahoo.com

IZSŪTĪTO BĒRNU LIKTEŅSTĀSTI GRĀMATĀ

Fonda „Sibīrijas bērni” tulkotā un izdotā grāmata *The Children of Siberia* angļu valodā divos sējumos apbalvota ar Latvijas Grāmatizdevēju asociācijas grāmatu mākslas konkursa „Zelta ābele 2012” balvu kā skaistākā grāmata. Tā ir skaistākā un arī smagākā grāmata, kas drīz vien varētu kļūt par bibliografisku retumu. Grāmata ir nozīmīga tāpēc, ka tajā sakopoti mūsu tautas atmiņu stāsti nākamajām paaudzēm. Aicinām pastiegties grāmatu iegādāties, dāvināt bērniem, mazbērniem, universitātēm un bibliotēkām.

Pirmais sējums ar piegādi ASV – \$70 (vai €53); otrais sējums ar piegādi ASV – \$80 (vai €60). Abi sējumi ar piegādi ASV – \$150 (vai €115).

Grāmatas var pasūtīt, rakstot vai zvanot –
Latvijā e-pasts: sibirijasberni@gmail.com
tālr.: +371-26598498

ASV – e-pasts: aivars@earthlink.net
tālr.: 818-247-8390

Čekus sūtīt: A. Jerumanis
1600 El Rito Avenue,
Glendale, CA 91208

Var arī iegādāties Ilmāra Knaģa grāmatu angļu valodā *There was such a time* (cena \$15);

Dzintars Gekas Sibīrijas ceļojumu dokumentārfilmas latviešu un angļu valodā, DVD cena \$20:
„Stacija Latvieši 1937”, „Sibīrijas bilance”,
„Piemini Sibīriju”, „Gvido Zvaigzne”, „Agapitova”,
„Maršruts Ķekava-Omska”, „Un Igarka”.

KOMŪNISTISKĀ TERRORA UPURU
ATBALSTA UN PALĪDZĪBAS FONDS

Par dubultpavalstniecību

Kopš 2013. gada 1. oktobra pēc Pilsonības likuma grozījumu pieņemšanas iespējams iegūt dubultpavalstniecību. Sīka informācija par to atrodama Latvijas ārlietu ministrijas vietnē: www.latvia-usa.org sadaļā „Pilsonības likuma grozījumi; Dubultpilsonība”

Latvijas vēstniecības ASV adrese:
2306 Massachusetts Ave. NW,
Washington DC 20008, tālr.: 1-202-328-2840

Latvijas vēstniecības ASV trešā sekretāre Ilze Vītuma atbildēs uz visiem jautājumiem: tālr.: 1-202-328-2840;
e-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Informāciju par dubultpavalstniecību var sameklēt arī Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes vietnē:
www.pmlp.gov.lv

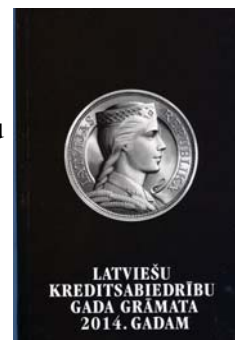
Pilsonības un migrāciju lietu pārvaldes adrese:
Čiekurkalna 1. līnija, 1, korp. 3, Rīga, LV 1026,
tālr.: +(371)67219289; e-pasts pskn@pmlp.gov.lv

Var pasūtīt 2014. gada kreditsabiedrību gadagrāmatu

Grāmata ir ziņas par latviešu kreditsabiedrībām visā pasaulē; visas pasaules latviešu organizāciju, Latvijas Saeimas, Latvijas prezidenta, Ministru kabineta, Rīgas domes un citu iestāžu un organizāciju adreses un tālrunu numuri; vārdadienu kalendārs, latviešu uzņēmumu reklāmas, raksti par Latviju, dažāda noderīga informācija: Latvijas autoceļu attālumu tabula; baznīcas gada svētku datumi, pulksteņa laiks pasaulē; Fārenheita un Celsija temperatūras skālas, metriskās sistēmas un amerikāņu mēru un svaru salīdzinājums; beigās kalendārā pieminēto personu rādītājs alfabētiskā secībā.

Grāmatu pasūtīt, rakstot vai zvanot redaktoram Albertam Upeslācim:

164 Willowdale Avenue
Toronto, Ontario, Canada M2N 4Y6
Tālr.: 416-222-4021; e-pasts: info@townpress.ca
Cena: \$6 + pasta izdevumi \$8 = \$14

Ziedojums latviešu nama pārvaldei
Kopējam Ziemsvētku apsveikumam pievienojas Jānis Celms. J. Celma 16. decembrī izsūtītā aploksne ar ziedojuma čeku par 250 dolariem bija noklūdusi, tāpēc viņa vārds Ziemsvētku kartītē nav ievietots.

Viņi satiek kā suns ar kaķi *jeb* Katram sunim vajadzīgs kaķis

Jociņi

Veterināra kabinetā atskan tālruņa zvans: „Tūlīt ieradīsies mana sieva ar mūsu kaķeni. Lūdzu, iedodiet zāles, lai viņa mierīgi iemieg.”

„Labprāt,” atbild veterinārs, „bet vai kaķis viens atradīs ceļu uz mājām?”

„Labdien, es esmu klavieru skaņotājs.”

„Mēs gan jūs neesam izsaukuši.”

„Zinu, bet kaimiņi savāca naudu un teica, lai es atnākot.”

„Vai tieša, ka tik daudz viesu neieradās jūsu meitas kāzās?”

„Jā, diemžēl neatnāca arī līgavainis.”

„Es arī gribētu peldēties okeanā,” Jānītis saka mātei.

„Tas ir bīstami, jo tur ir haizivis.”

„Tētis tomēr peldas!”

„Viņam ir dzīvības apdrošināšana.”

„Mūsu suns ir vienreizējs,“ jūsmo Kalniņa kundze. „Katru rīt viņš pie brokastu galda atnes mums avīzi.”

„Tas gan ir skaisti,” bilst kaimiņiene.

„Jā, turklāt mēs nemaz avīzi neabonējam!”

Kaimiņiene sūdzas: „Jūsu kaķis šodien apēda manu papagaili!”

„Ā, labi, tad šodien neko citu viņš ēst nedabūs...”

Trāpīgas rindas

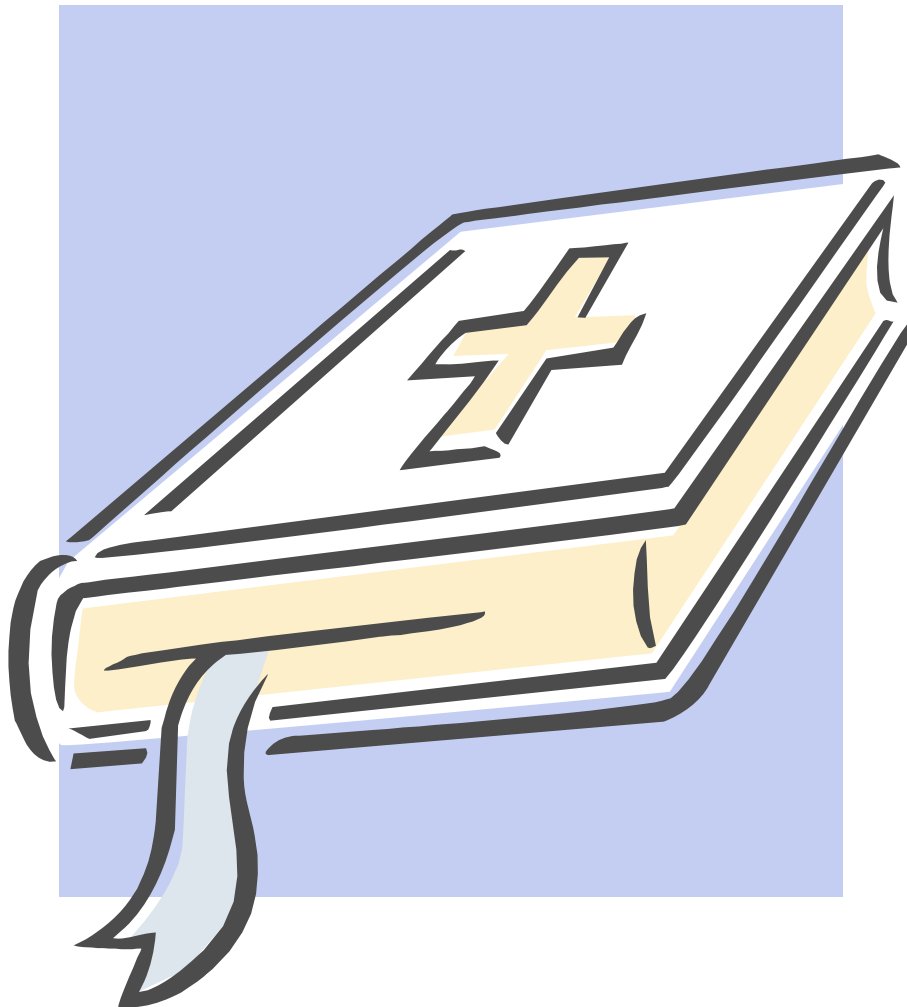
„Ķīniešiem ir labs teiciens: ja bagāts cilvēks saviem bērniem neliks strādāt, tad viņa mazbērni būs ubagi. Es nespēju saprast, kā laukos bērni un jaunieši var dienām kļīst bezdarbībā, izdemolēt skolu. Vēloties savam bērnam vieglāku bērnību un neliekot pie darba, vecāki viņam nodara tikai ļaunumu. Tas vēlāk smagi atspēlēsies, un tā jau notiek. Jau pašos pamatos tā ir kļūda audzināšanā.

Cilvēkam jābūt radītājam, nevis patērētājam. Tikai tā pasaule kļūst labāka un gaišāka. Skumji, ka viena sabiedrības daļa ir kļuvuši patērētāji. Ja bez lielām pūlēm viss, ko vēlas, netiek pasniegts, viņi aizbrauc laimi meklēt citur. Aizbrauc tiem, kam te ir slikti, bet vai viņi ir darījuši visu, lai būtu labi? Cilvēks pasaulē nenāk tāpat vien. Viņam ir savs uzdevums.

Mans uzdevums ir populārizēt un cilvēkos nest pozitīvas domas, nesūrojoties un nekārojot pēc milzu bagātībām, slavas un skaļām ārišķībām. Es gribu, lai katram savā ģimenē, mājā un tuvākajā apkārtnē izdodas ieraudzīt patiesās vērtības, nevis viņš dodas tās meklēt nezināmā tūlumā, cerot, ka tās tur atradīs. Tā ir tikai illūzija, kas atnesīs vienīgi sāpīgu vilšanos. To stāsta visi, kas atgriežas.”

No Līgas Blauas intervijas „Gribējām pastalas un dabūjām!” ar Codes pagasta zemnieci, piecu dēli māti Dairu Jātnieci žurnāla „Ieva” 2011. gada 24. augustā.

Draudzes Ziņas

Jēzus saka: „Ja jūs paliekat manos vārdos, jūs patiesi esat mani mācekļi, un jūs atzīsīt patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.”

Jāņa ev. 8: 31-32

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

16. marts, plkst. 11:00 Ciešanu laika otraš svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu;
prāvests Kārlis Žols

23. marts, plkst. 11:00 Ciešanu laika trešās svētdienas dievkalpojums;
mācītājs Aivars Ozoliņš

20. aprīlis, plkst. 9:00 Kristus augšāmcelšanās dievkalpojums

27. aprīlis, plkst. 11:00 Baltās svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu;
prāvests Kārlis Žols

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Bērni	Piezīmes
8.dec.	125	\$1163.00	\$9.30	18	Adventa svētki ar dziesmām, lasījumiem un dzejoļiem
22. dec	62	\$970.00	\$15.65	6	Svētku dievk., prāv. Kārlis Žols
5. janv.	23	\$475.00	\$20.65		Māc. Aivars Ozoliņš
2. febr.	24	\$622.00	\$25.92		Māc. Aivars Ozoliņš

**BAZNĪCAS GADA GRĀMATA 2014. GADAM DABŪJAMA NO DRAUDZES
DARBINIEKIEM PIRMS VAI PĒC DIEVKALPOJUMIEM (Cena \$20)**

LŪGUMS

**Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2014. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem –\$60.00**

(uzvārds, vārds)	\$ _____
Ziedojums draudzes vajadzībām	\$ _____
Ziedojums draudzes dievnama remontiem	\$ _____
Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā	\$ _____
Ziedojums Neretas bērnu pusdienām	\$ _____
Archibīskapa algas fondam	\$ _____
KOPĀ	\$ _____

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:

Dace Pavlovskā
3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

**ŠOGAD IEVĒLĒS JAUNU ARCHIBĪSKAPU. IR ĻOTI SVARĪGI, KA KATRS DRAUDZES LOCEKLIS
IEMAKSĀ \$50 ARCHIBĪSKAPA FONDĀ**

PĀRDOMĀM

BĪBELE

Apustulis Pēteris raksta: „Pār visām lietām ievērojiet, ka neviens praviešu mācība rakstos nav patvaļīgi iztulkojama; Jo praviešu sludināšana nav nekad cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā.” Pēteris 2. vēst. 1:20-21

Kāds draugs man reiz stāstīja: Mani vecāki bija ļoti dievbijīgi. Viņi ticēja, ka Bībele ir vēstule, ko pats Dievs ir īpaši izredzētu un aicinātu cilvēku rokām rakstījis, lai mūs, cilvēkus, pamācītu un lai rādītu mums ceļu, kuŗā staigājot, mēs varam izaugt par Dieva bērniem. Manu vecāku Bībele bija liela, bieza grāmata, iesieta ādas vākos ar dzelzs apkalumiem. Parasti tā stāvēja augstā, pie sienas piesistā plauktiņā. Mēs, bērni, to nedrīkstējām aiztiķt un šķirstīt kā citas grāmatas. Bet svētdienas rītos tēvs paņēma Bībeli. Un lasīja mums visiem priekšā. Un mums bija jāklausa uzmanīgi: „Ar Bībeli Dievs runā uz mums,” tēvs teica. Un mēs sēdējām klusi un mierīgi, kaut daudz no lasītā vēl nesaprātām. Bet, ja kādreiz uznāca pērkona negaiss un zibens atplaiksnījās pie debesīm, tad mēs, bērni, mudīgi ieskrējām istabā un nostājāmies zem plaukta, uz kuŗa glabājās Bībele. Un tad mums vairs nemaz nebija bailes. Ne no pērkona, ne no zibens. Mēs ticējām – Dievs mūs sargā, jo Bībele taču bija Dieva grāmata.

Tā stāstīja mans draugs. Un – bērna ticībā viņš ir redzējis to patiesību, ka mēs, klausoties Bībelē atrodamās Dieva dotās pamācības un Dieva dotos likumus, tiekam pasargāti. Tiekam pasargāti no briesmām, kādās nokļūstam, ja neievērojam Dieva likumus un tās pamācības, ko, Dieva sūtīts, mums ir mācījis mūsu Pestītājs Jēzus Kristus. Mēs nevaram izaugt un kļūt par Jēzus mācekļiem, ja mēs nezinām to, kas rakstīts Bībelē, ko saucam par Dieva vārdu grāmatu.

Otras tādas grāmatas, kāda ir Bībele, pasaulē nemaz nav. Tāpēc arī Bībele ir visvairāk izplatītā grāmata pasaulē, pārtulkota gandrīz visās valodās, ko runā dažādās pasaules tautas. Jau no seniem laikiem cilvēki, kas netic Dievam un ir naidīgi noskaņoti pret Kristu un kristīgo baznīcu (tādi cilvēki diemžēl ir arī šodien), dažādā veidā mēģinājuši Bībeles iznīcināt. Ķeizars Diokleciāns, kas valdīja 3. gadsimtā, piedraudēja pat nāves sodu tiem, kas savas Bībeles nenodos sadedzināšanai. Bet, kad šis ļaunais valdnieks bija miris, izrādījās, ka tūkstošiem kristiešu savas Bībeles bija paglabājuši. Jēzus ir teicis, ka debess un zeme kādreiz izzudīs, bet Viņa vārds – nezudīs.

Lai Dievs pats sargā šo grāmatu. Un skubina mūs to lasīt. Un lasīto – pārdomāt.

(No Arnolds Lūša grāmatas „Es stāstu par Jēzu”)

DRAUDZES LOCEKĻU DZIMŠANAS ATCERES DIENAS APRĪLĪ

1. Liene Zemjāne
6. Sandra Tolka
10. Annija Tetere
11. Dzintra Švarca
15. Tālvāldis Dumpis
18. Anita Circene, Aira Veisa
21. Sarma Zemjāne
26. Jānis Janavs
27. Aleksandrs Berkolds,

Gunārs Krūmiņš

29. Velta Nichola, Valdis Pavlovskis
- Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!*

Lūdzu ziņot Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei,
ja esam kādu izlaiduši

Lienes Lindes dzimumdienas svinības

Pēc dievkalpojuma 5. janvārī svinējām Lienes Lindes dzimumdienu, kas bija 3. janvārī. Mielojāties ar gardu augļu torti, ko sagādāja Lienes meita Karoline. Vēlam Lienei daudz laimes!

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

Z. Gučkova – \$20; I. Kipere (Kipper) – \$250;
T. & M. Paegles – \$1500; V. Purmale – \$200;
S. Upeniece – \$50; J. & I. Zemjāņi – \$300

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

E. Brauķe – \$120; G. & G. Kuškēvici – \$100;
T. & E. Rūši – \$200; T. & M. Paeges – \$100;
V. Purmale – \$100; B. & G. Šulci (Schultz) – \$150;
S. Upeniece – \$100; A. & V. Vītoli – \$120

MĀSU DRAUDZĒM

D. Ābele – \$250; G. Krūmiņš – \$50; V. Purmale – \$100

REMONTIEM

J. Ķivuls & S. Kreišmane – \$50; V. Purmale – \$100

ARCHIBĪSKAPA FONDAM

J. Ķivuls & S. Kreišmane – \$50; G. & L. Lindes – \$100; K. Linde – \$50; G. Rēpiņš – \$50; I. Tīsiņa – \$50;
V. Purmale – \$50

ZIEDIEM

S. Upeniece – \$70

KRUSTA FONDAM

A. Ābele – \$500; A. Moora – \$250

ZIEMSVĒTKU

A. Ābele – \$300; D. Ābele – \$250; R. Ābele – \$25;
A. Andersone – \$50; A. & J. Avoti – \$50; M. Bleka (Black) – \$25; G. & R. Boršteini – \$25; E. Brauķe – \$100; A. & I. Briškas – \$200; J. Cīrcenis – \$50; Z. Cīrule – \$100; R. & L. Diguilio – \$50; T. & Z. Dumpji – \$100; G. & A. Freibergi – \$50; D. & P. Freimaņi – \$75;
L. Gonia – \$200; E. Herona – \$30; J. & D. Janavi – \$100; I. Jankovska – \$20; K. & K. Kalēji – \$100;
V. Ķeris – \$25; J. Ķivuls & S. Kreišmane – \$500;
J. & O. Kļaviņi – \$300; A. & D. Krūmiņi – \$25;
J. & V. Lāči – \$200; M. Lasmane – \$50; K. Laurs – \$50;
Z. Lejiņa – \$50; G. & L. Lindes – \$150; K. Linde – \$100; P. & B. Malduši – \$25; Matsonu ģimene – \$100;
B. Meijere (Mayer) – \$20; M. Makpartlande (McPartland) – \$50; N. Mičule – \$25; K. Millers – \$50;
E. Ozoliņš – \$250; T. & M. Paegles – \$500;
V. & D. Pavlovski – \$200; O. Pence – \$100; V. Purmale – \$100; J. & K. Riekstiņi – \$50; J. & L. Rosentāli – \$250; T. & E. Rūši – \$200; B. & G. Šulci (Schultz) – \$150; A. & G. Stantoni – \$20; D. & A. Švarci – \$100;
P. & V. Simsoni – \$100; H. Skuja – \$50; I. & J. Šterni – \$100; J. & D. Taubes – \$100; A. Teteri – \$50;
E. & D. Teteri – \$25; I. Teteri – \$30; O. & C. Tūbeļi – \$1000; S. Upeniece – \$50; A. & I. Vaļļi – \$30;
D. & S. Vaļļi – \$100; A. Veisa – \$50; H. Vinters – \$200; A. & V. Vītoli – \$100; M. & F. Volfi (Wolf) – \$200; V. Žagars – \$50; D. & V. Zaķi – \$50

ZVANNIEKIEM

R. Meijere (Mayer) – \$5

(Šie ziedojumi saņemti līdz 2014. gada 5. februāram.)

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekšelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Pieteikumus puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net
Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzam uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church

*3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116*

Prāvests Kārlis Žols
tālr.: 925-788-1101;

e-pasts: kazols@msn.com

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: janis@legzdins.com

Dievkalpojums 22. martā plkst. 12.00;
pēc dievkalpojuma kafijas galds un
draudzes gada pilnsapulce

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Mūsu dzimtenes dievnami

Rucavas evaņģeliski luteriskā baznīca iesvētīta 1874. gada decembrī. Baznīca atrodas Rucavas ciema centrā, tajā ir 19. gs. altārglezna „Kristus ar Svēto vakarēdienu” un divas Indriķa Zeberiņa gleznas – „Jēzus pie krusta” un „Jēzus svētī bērnus”.

Liepājas meistars Jēkabs Jauģietis 1936. gadā uzbūvēja ērģeles ar 23 reģistriem, diviem manuāliem, pedāli, 1800 stabulēm, lielākoties koka. Kokgriezējs Pēteris Plankuss ērģeles rotāja pēc Jūlija Madernieka metu parauga. Ērģeles ir valsts nozīmes piemineklis.

Baznīcā 1990. gadā iesvētīts jauns altāris, 2004. gadā jauns zvans. Draudzē kalpo mācītājs Ainārs Jaunskalže. Dievkalpojumi notiek ik svētdienu, darbojas svētdienskola, sieviešu vokālais ansamblis, dāmu komiteja, ir Bībeles stundas.

Kopš 1999. gada baznīca iekļauta Eiropas kultūrvēsturiskā mantojuma sarakstā.

Foto no Raiņa Krīgena ģimenes archīva

17. latviešu salidojums Trinidadā un Tobago

Latviešu salidojums Trinidadā un Tobago notiks 2014. gadā no 15. līdz 25. jūnijam.

Pieteikties un sīkāku informāciju var uzzināt, zvanot vai rakstot salidojuma rīkotājam Guntaram Gedulim; e-pasts: guntars.gedulis@gmail.com
tālrunis Karakasā, Venecuēlā: +(58-212) 575-2874;
īsziņām: (58-412) 309-1863

FOTOMĀKSLA TEV UN TAVAI ĢIMENEI

Atrodi Mūs uz Facebook un Spied "Like"

FOTOGRAAFE STUDIJA - ORANGE COUNTY
949-380-1884

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Nama uzraugu tālrunis: 323-371-4499; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura